

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolepage
1960 BING
MORS

MORSØ GYMNASIUM 1995

Praktiske oplysninger:

Morsø Gymnasium, Limfjordsvej 95, 7900 Nykøbing Mors, tlf. 97 72 22 88, telefax 97 72 10 47.

Lærerværelsets telefon: 97 72 28 29.

Rektor:	<i>Lars Scheibel. Træffes i skoletiden, bedst efter aftale</i>
Administrativ inspektorer:	<i>Kurt Sonne Thomsen og Kaj Nysted</i>
AV-boginspektorer:	<i>Poul Erik Jacobsen</i>
AV-inspektør:	<i>Poul Erik Jacobsen</i>
Bibliotekar:	<i>Per Mikkelsen</i>
Skemalægger:	<i>Christian Madsen</i>
Datavejlere:	<i>Asger Kristiansen og Per Mikkelsen</i>
Studievejledere:	<i>Lene Bolko, Lauge Larsen og Bente Noe</i>
Sekretærer:	<i>Kirsten Spanggaard, Elisabeth Pilgaard og Gitte Bækhøj Nielsen</i>
Formand for Pædagogisk Råd:	<i>Bent Lykke Jensen</i>
Tillidsrepræsentant:	<i>Claus Pindstrup</i>
Pedel:	<i>Hans Nielsen, privat tlf. 97 72 33 65</i>
Pedelmedhjælper:	<i>Kurt Pedersen, privat tlf. 97 74 18 32</i>
Pedelmedhjælper:	<i>Egon Bylov Grothe</i>

Årsskriftsudvalg:

Randi Villadsen, 2.y, Gitte Nielsen, 3.x, Merete Krarup, Martin Horsted, Marianne Villaume og Kaj Nysted.

Udvalget afsluttede sit arbejde den 21. april 1995.

Forside: Et af skolens Jens Søndergaard malerier. Fotograferet af Ole Geerthsen.

Grafisk Produktion: Morsø Folkeblad

Morsø Gymnasium

1995

INDHOLD

Skoleåret 1994-95	2-3	Skolens personale	18-23
Råd og udvalg	4-8	Jens Søndergaard	23-26
Sportsskole	9-10	Ekskursioner og studierejser	27-36
Fransk	11-12	Udvekslingsstudenter	37-38
Billedkunst	12-14	Årets aktiviteter	38-40
Edb	15-16	3.g 1994-95	42-44
Grøn linje	17	Ferier og fridage	44

Skoleåret 1994-1995

Efter mange års udvalgsarbejde lykkedes det endelig, i august måned 1994, at begynde øens nyeste uddannelsesinstitution, »10'eren«, lige ved siden af os og handelsskolen, en ideel placering for alle parter. Vi var mange, der var både glade og stolte over, at de mange, mange timers arbejde nu var afsluttet - og hvad det hele drejede sig om, nemlig at give unge på Mors et så spændende 10. uddannelsesår som overhovedet muligt, kunne nu begynde.

En række af skolens lærere er i fuld gang med - i et tæt samarbejde med kolleger fra teknisk skole, handelsskolen og ikke mindst lærerne ansat på »10'eren« - at udføre et imponerende stykke pædagogisk pionerarbejde. Den nye skole omfatter i dette skoleår 100 elever, 6 faste lærere og 14 lærere fra ungdomsuddannelserne. Der er faste ugentlige lærermøder på tværs af de forskellige skolekulturer, hvilket selvfølgelig for de enkelte lærere har betydet en langt større indsigt i hinandens arbejde.

Det er oplagt, at eleverne er blevet motiverede til fortsat skoleuddannelse. De har i løbet af året fået kendskab til, hvad ungdomsuddannelsene hver især står for, hvilke arbejdsmetoder, arbejdsformer osv., der benyttes på skolerne via lærernes undervisning, og alt sammen har det betydet, at de unge kan træffe et valg om fortsat skolegang på et mere sikkert grundlag end tidligere. Der er bygget bro mellem grundskolen og ungdomsuddannelserne.

Midlerne til forsøget i år er for vort vedkommende stort set betalt af Viborg Amt, hvilket vi er meget glade for. Hvad der skal ske til næste år, drøftes i øjeblikket intenst, men alt tyder på, at Morsø Gymnasium fortsat er med i et tæt samarbejde med de øvrige skoler også i skoleåret 1995-1996.

Ved starten af det nye skoleår begynder ligeledes *Morsø Sportsskole*. Denne skole er et resultat af et halvt års intensivt forberedende arbejde mellem Nordvestjysk Handelsgymnasium og Morsø Gymnasium samt NIF/FLUIF. Lærere fra skolerne har, sammen med idrætsklubberne, på imponerende kort tid strikket modellen sammen, skrevet ansøgninger, udarbejdet brochurer, plakater og udsendt materialer osv. Et stort engagement blev lagt for dagen, derfor lykkedes det. Hvordan så tilmeldingen til Sportsskolen bliver, ja, det må tiden vise.

Dette samarbejde med vores nabo, handelsskolen, er enestående, idet der ingen andre steder i landet er etableret en sportsskole i et samarbejde mellem et gymnasium og en erhvervsskole; men jeg både tror og håber på, at dette fælles projekt ikke bliver det sidste mellem skolerne på Limfjordsvej. Forhåbentlig vil vore erfaringer med såvel »10'eren« som med Sportsskolen være med til at stimulere til yderligere kreativitet på det pædagogiske område. Der er en stor åbenhed fra alle sider til at prøve nye ting. Det gælder også mht. vores

samarbejde med folkeskolerne, hvor vi i år har udarbejdet en ny model for orienteringen om ungdomsuddannelserne.

Internt på skolen er der to områder, jeg gerne vil trække frem. Det første drejer sig om gymnasiets *skriftlige opgaver*, der i dag er meget omfattende. Mange fag har skriftlige opgaver, der er mindre og større skriftlige projektarbejder, og vi har fået dansk - og historieopgaver samt 3.-års opgaven. Arbejdsbyrden er stor; alt dette har betydet, at Undervisningsministeriet har indført regler, som gør det muligt at omlægge nogle af opgaverne. Desuden er der igangsat en række initiativer for at lære eleverne en bedre arbejdsform: Indføring i tekstbehandling og processkrivning.

Lokalt har vi derfor på skolen afholdt en række efteruddannelseskurser for lærerne i processkrivning, som lægger op til en ny og mere konstruktiv lærerrolle, hvor læreren vejleder undervejs i skriveprocessen. Skal disse nye initiativer slå igennem, kan det kun lade sig gøre, hvis lærerne bruger tid, megen tid, for at sætte sig ind i de nye metoder og i brugen af data-maskinen. Der er sat focus på skriftlig fremstilling de kommende år, men med det arbejde, lærerne allerede har udført, er jeg fuld af fortrøstning i forbindelse med de ændringer, der på området vil finde sted de nærmeste år.

Det andet og sidste område, jeg skal omtale, er den nye *gymnasiestruktur*, som skal begynde til august. I meget lang tid har et stort udvalg af lærere holdt utallige møder for at udarbejde en ny gymnasistruktur. Opgaven har været vanskelig: Hvordan sikrer man sig, i den nye struktur, at man stadigvæk har engagerede ansatte og elever med følelse af ansvar, både for deres eget område og for helheden? Eller

sagt på en anden måde: Det er nemmere at blive engageret og ansvarlig, hvis man har stor indflydelse på sin egen arbejdssituation. Det gælder for alle skolens ansatte og eleverne.

Som det ser ud i øjeblikket, tror jeg, at vi ender med et spændende resultat. Eleverne og de øvrige ansatte inddrages i disse uger sammen med lærerne i arbejdet, og fra alle sider er der stor villighed til at nå et resultat. Det er en kæmpe udfordring for os alle, at vi får eleverne engageret i højere grad i de mange beslutninger, der løbende træffes på skolen. Ved at overdrage beslutningskompetencen til en række udvalg med både elever, lærere og øvrige ansatte får vi forhåbentlig frigjort mere tid i pædagogisk råd til egentlige pædagogiske drøftelser.

Under alle omstændigheder går vi et spændende nyt skoleår i møde. Noget vil lykkes, andet skal ændres og justeres, men det er kun naturligt. Vi må hele tiden prøve at inspirere hinanden til at gøre skolen til et endnu bedre sted at være og at lære.

Lars Scheibel

Råd og udvalg

Bestyrelsen

I Hans Scherfigs berømte/forkætrede roman »Det forsømte Forår« lukker porten sig bag både elever og lærere hver morgen, når skoledagen begynder. Bag porten inde på skolen gælder særlige regler: lærerne hersker med uindskrænket magt over eleverne, som i skræk for straf må svede over uforståelig og livsfjern lærdom.

Scherfigs roman er ikke et portræt af en bestemt skole, som man - også Scherfig selv - har påstået, men en karikatur af den på én gang autoritære og eliteprægede undervisning, som prægede gymnasiet helt op i 1950'erne.

Det er Scherfigs hvasse påstand, at eleverne ved at slide med de døde kundskaber forsømte det levende liv, som blomstrede uden for skoleporten. Mens de læste til eksamen gik foråret dem forbi, og så var det for sent - deraf navnet »Det forsømte Forår.«

Scherfig mente, at det ville have været bedre slet ikke at gå i skole, når skolen var sådan, som han beskrev den. Selv om Scherfigs beskrivelse er en karikatur, så har han jo i hvert fald ret i, at skolen aldrig må forsømme livet eller »foråret« til fordel for bleg og livsfjern lærdom.

Der er ikke nogen skoleport ind til Morsø Gymnasium, som også ved sin arkitektur i øvrigt markerer, at vi er på nutidens gymnasium, som ikke lukker verden ude, men tværtimod åbner sig mod den.

I bestyrelsen har vi i det forløbne år været meget optaget af at drøfte, hvordan vi som lokalt gymnasium kan leve op til at åbne os mod verden på de betingelser, som gælder her.

Gymnasiets overordnede målsætning er ganske vist beskrevet i lovgivningen og i bekendtgørelserne knyttede til de enkelte fag, og det siger sig selv, at det daglige arbejde gymnasieforløbet igennem sigter på at give

Lone O. Petersen, 3.y.

den almene og faglige kompetence, som er meningen med det hele, men dertil er det vores ambition at være åben over for nye muligheder og prøve at gennemføre et samarbejde med andre skoler i lokalområdet med henblik på at gøre gymnasiet til en naturlig mulighed i det brogede felt, der hedder ungdomsuddannelser.

Det er en oplagt mulighed, at gymnasiet og handelsskolen (nu: Nordvestjysk Handelsgymnasium) udnytter det tætte naboskab bedre, end det før har været muligt. Det sker nu ved, at Morsø Gymnasium og Nordvestjysk Handelsgymnasium i fællesskab under navnet »Morsø Sportsskole« tilbyder en kombination af skolegang og sport. Skolen henvender sig til elever, som ønsker at gå på gymnasiet eller handelsgymnasiet samtidig med, at de tager en idrætsuddannelse (leder- og træneruddannelse inden for enten håndbold eller fodbold, dommerkursus m.m. i samarbejde med NIF/FLUIF).

Vi håber, at denne nye mulighed vil vække interesse hos nogle af dem, som ikke har været opmærksom på gymnasiet eller har sagt: »Gymnasiet er vist ikke noget for mig.«

Det viser sig ofte, at de, der siger sådan, har nogle forestillinger om gymnasiet, som ligger tættere på »Det forsømte Forår« end på nutidens gymnasium. Mange unge, som efter 9. eller 10. klasse vælger gymnasiet fra, fortryder det senere og skal så til at gå på H.F. eller tage studentereksamen på kursus under mere besværlige forhold end dem, der gælder, medens de endnu bor hjemme.

At mange unges viden om gymnasiet og dets muligheder er mangelfuld eller forvansket fortæller, at vejledningen skal være bedre, d.v.s. at den skal samarbejdes noget bedre

og koordineres noget mere, så ingen med føje kan sige: »Det har vi ikke hørt noget om.« Fra gymnasiets side arbejder vi gerne med på enhver forbedring på det felt.

Ingen kan have noget ønske om, at elever skal overtales til at vælge gymnasiet; men der er ikke tvivl om, at mange, der vælger gymnasiet fra, ikke ved, hvad de siger nej til. Derfor håber vi også, at det tætte naboskab til og samarbejde med »10'eren«, Morsø Kommunes nye spændende skole for alle 10. klasser på Mors, kan være med til at styrke kendskabet til gymnasiet som en reel mulighed, når der skal vælges fortsat ungdomsuddannelse.

At der er sket meget siden Scherfigs tid viser også samarbejdet mellem Morsø Gymnasium og Morsø Landbrugsskole. I sommeren 1994 sprang det første hold grønne studenter ud. De havde valgt at arbejde med det landbrugsfaglige område som en del af deres gymnasieuddannelse. Også det er en nyskabelse på gymnasieområdet, og det har kunnet lade sig gøre, fordi både Morsø Gymnasium og Morsø Landbrugsskole var indstillede på at bruge en oplagt mulighed, som ingen havde tænkt på før.

Endelig vil jeg nævne Morsø Gymnasiums forslag om at lave en biografuddannelse under Den Fri Ungdomsuddannelse, som henvender sig til unge, der ikke har taget en skolemæssig eller faglig ungdomsuddannelse. Biografuddannelsen er derfor ikke en del af gymnasieforløbet; men gymnasiet skal stå som uddannelsesansvarlig, d.v.s. skal vejlede, koordinere, hjælpe med at skaffe praktiksteder, kursusplads m.m.

Loven om den fri ungdomsuddannelse er ganske vist ikke lavet med tanke på gymnasier, men på de frie skoler (folkehøjskoler, hus-

holdningsskoler m.fl.), men dermed rummer et i øvrigt godt lovinitiativ et eksempel på en traditionel tankegang, som fastholder gymnasiet i nogle snævre rammer. Morsø Gymnasiums ansøgning vil måske ikke blive imødekommet; men så bør vi protestere med henvisning til, at Morsø Gymnasium ved sit tilbud om at være uddannelsesansvarlig for unge i en biografuddannelse er med til at nedbryde den fordom, at et gymnasium er en skole, der forsømmer livet uden for den lukkede port.

Til slut vil jeg sige tak for fire års samarbejde i gymnasiets bestyrelse. Samtalen har haft gode kår, lydhørheden har været stor og åbenheden har været reel. Derfor vil jeg ønske de nyvalgte forældre og den øvrige bestyrelse et fortsat godt arbejde for Morsø Gymnasium.

Erik Overgaard

Blandt forældre med elever på Morsø Gymnasium er der nu tradition for »kampvalg«, når de tre forældrerepræsentant-pladser i bestyrelsen skal besættes.

Forud for valget var der i forældrekræden så megen aktivitet, at der på valgdatoen var tre kandidatlistes at vælge iblandt. På valgdatoen var stemmedeltagelsen imidlertid overskuelig, så resultatet, to nye forældrerepræsentanter i bestyrelsen, blev hurtigt en realitet. Ud over nyvalget blandt forældrene er der også foretaget nyvalg blandt det teknisk-administrative personale samt blandt eleverne. Alt i alt en meget ny bestyrelse, som i de kommende to år skal varetage de centralt fastsatte bestyrelsesopgaver.

I skrivende stund er den udmeldte besparelse fra amtets Undervisnings- og Kulturudvalg den største foreliggende opgave for den daglige ledelse af Morsø Gymnasium.

Uanset, at den bevillingsmæssige reduktion er uønsket, er den en realitet, og en realitet er det også, at den vil ramme de regulerbare udgifter eks. bøger/materialer. Det er imidlertid fortsat intentionerne på Morsø Gymnasium, at de tre gymnasieår skal være såvel indlæringsrige som oplevelsesrige, hvorfor de nu reducerede midler vil blive søgt anvendt således, at den enkelte elev får så maksimalt et udbytte som muligt.

Som følge af nyvalget til bestyrelsen er sammensætningen som følger:

- Amtsrådsmedlem Lis Junker Pedersen (udpeget af Viborg Amtsråd).
- Kommunalbestyrelsesmedlem Bente Lyndrup (udpeget af Morsø og Sallingsund Kommuner).
- Skoleinspektør Lone Carstensen (de afleverende kommuneskoler).
- Sekretær Elisabeth Pilgaard (valgt af det teknisk-/administrative personale).
- Gymnasieelev Jesper Asferg (valgt af eleverne).
- Gymnasieelev Janny Sørensen (valgt af eleverne).
- Lektor Bent Lykke Jensen (valgt af lærerne/ formand for pædagogisk råd).
- Lektor Kjeld Thorsen (valgt af lærerne).
- Sygeplejerske Agnete Riisgaard (valgt af forældrene).
- Sygeplejerske Mariann Kortbæk (valgt af forældrene).
- Faglig sekretær Inger-Lise Sørensen (valgt af forældrene) - formand.
- Rektor Lars Scheibel
- Gymnasiets administrative inspektør, adjunkt Kurt Sonne Thomsen, er bestyrelsens sekretær.

Inger-Lise Sørensen.

Elevrådet

På Morsø Gymnasiums elevråds vegne vil jeg i det følgende i store træk forsøge at tegne et billede af det arbejde, vi har lavet, og de intentioner, der ligger bag.

Sidste skoleår sluttede med en debat om, hvorvidt skolen skulle meldes ind i DGS (Danske Gymnasieelevers Sammenslutning) eller ej. Denne debat blev af elevrådet ført ud i klasserne, og tilbagemeldingen lød, at man ikke vidste nok om organisationen til at tage stilling til spørgsmålet. Det nye elevråd arrangerede derfor en høring mellem to organisationer DGS og GLO (Gymnasieelevernes Lands Organisation) i en af de hultimer, der er blevet indført i dette skoleår.

Fremmødet var ikke noget at skrive om, men høringen resulterede i, at elevrådet har meldt skolen ind i DGS. På den måde er vi med til at øve en indflydelse, fx i undervisningsministeriet og få ændret ting, som vi her på lokalt plan - på det enkelte gymnasium, ingen indflydelse har på. Dette udmønter sig i, at vi i år sender hele to delegerede til DGS-kongres den 17.-19. marts.

GLO kan man ikke melde hele skoler ind i. Til gengæld gav vores høring mulighed for, at eleverne som enkeltpersoner kunne melde sig ind i denne organisation.

Her på skolen har elevrådet gennem året arbejdet med både store og små sager. Vi er i skrivende stund i gang med at få designet nye skoletrøjer. Vi har fået indført en forsøgsordning med computere til eksamen, startende med terminsprøverne i uge 11, stået for indkøb af studenterhuer og været med til at arrangere fællestimer. Desuden har elevrådet nok vigtigst af alt via elevrepræsentanter i alle udvalg

bidraget til at få hele maskineriet Morsø Gymnasium til at fungere i det daglige.

Ved siden af alt det har vi også taget hul på et større projekt: en omlægning af elevrådets struktur. Dette arbejde, håber vi, munder ud i en afbureaukratisering af elevrådet, da langsommelig sagsbehandling er et af elevrådets største problemer.

Det må dog i denne forbindelse være en betingelse for den nye struktur, at det ikke går ud over demokratiet i elevrådet, samt vigtigst af alt - det må endelig ikke gå ud over kontakten til klasserne.

Hvad denne strukturdebat munder ud i, er på nuværende tidspunkt svært at sige; måske i en helt ny strukturel opbygning af elevrådet eller måske kun i små ændringer. Det vil tiden vise.

Det største problem for elevrådet er og har altid være kontakten til klasserne. Vi gør vores bedste, selvom det ikke altid er nok og tit er årsag til kritik. Og så et lille hjertesuk: Denne kommunikation er så absolut tovejs, og elevrådets arbejde er baseret på aktiv medvirken fra elevernes side. Det kan fx ikke hjælpe, at man klager over manglende viden om DGS og så ikke møder op, når vi holder høring.

Efter manges mening er Morsø Gymnasiums elevråd et anonymt elevråd. Det er også rigtigt, hvis vi sammenligner os med andre gymnasier, hvor elevrådet står i direkte opposition til rektor og lærerne. Her har vi altså valgt en helt anden linie. Dette, mener vi, er fornuftigt, da vi ved ikke absolut at være i opposition bliver hørt og får indflydelse. Vi er ikke bare med til at få Morsø Gymnasium til at fungere. Vi er også med til at afstikke retninger.

*På elevrådets vegne
Stine Isaksen, 3.y*

Fællesudvalget

Fællesudvalget er det forum, hvor de daglige opgaver, der vedrører hele skolen, behandles. Udvalget består således af fire lærere, fire elever, skolens rektor samt skolens pedel - når der er noget, der vedrører det tekniske personale.

Fællesudvalgets hovedformål er at sikre god kommunikation mellem elever, lærere og administration. Fællesudvalget har ikke kompetence til at træffe endegyldige beslutninger, men fungerer som vejleder for rektor, der som oftest er enig med udvalget i dets beslutninger.

Af konkrete sager, der har været behandlet i fællesudvalget i det forgangne år, kan nævnes fællestimer. Årets fællestimesucces var et foredrag af den HIV-smittede Hans Østergaard, der er blandt dem, der har levet længst med HIV. Desuden har fællesudvalget været involveret i planlægningen af juleafslutning, sidste skoledag og sidst, men ikke mindst i planlægningen af gymnasiets nye udvalgsstruktur, der træder i kraft ved det nye skoleårs begyndelse.

Jesper L. Asferg 3.z

Pædagogisk råd

Pædagogisk råd er det forum, hvor lærerne har mulighed for at øve indflydelse på skolens forhold.

Rådet består af alle lærerne og rektor, og det har formelt set kun rådgivende funktion. I praksis deltager pædagogisk råd i planlæg-

ning og afvikling af en lang række aktiviteter på skolen, i den økonomiske ressourcefordeling samt i pædagogiske arrangementer. En stor del af det forbedrende og praktiske arbejde foregår i udvalg nedsat af pædagogisk råd.

Fra næste skoleår bliver arbejdsformen anderledes, idet pædagogisk råd og skolens ledelse efter et langvarigt udvalgsarbejde og en række møder i pædagogisk råd er blevet enige om en ny gymnasiestruktur, som træder i kraft ved begyndelsen af skoleåret 1995/96:

Der nedsættes 5 udvalg:

Ekstern kommunikation: Årsskrift, intro-skrift, forbindelse til andre myndigheder, forældre osv.

Intern kommunikation: Kommunikation til elever og lærere, klassekoordinatorer osv.

Økonomi: Bevillinger til fagene, udarbejdelse af budget, fremlæggelse af årsregnskabet osv.

Aktivitet og trivsel: Fritidsaktiviteter, fest og teater, temadage, kunst og indretning osv.

Undervisning og pædagogik: Fagudbud, forsømmelser, efteruddannelse, skema osv.

I hvert af disse udvalg sidder et antal lærere, et antal elever, evt. repræsentanter for øvrige ansatte og mindst en inspektør, som skal sørge for, at de trufne beslutninger føres ud i livet.

Alle skolens lærere fordeles på de 5 udvalg, og eleverne får ret til en tilsvarende repræsentation i udvalgene.

Som nævnt i rektors beretning overdrages beslutningskompetencen til de 5 udvalg. Pædagogisk råd vil dog stadig eksistere som et betydningsfuldt organ, som blandt andet skal vedtage budget og regnskab samt fastlægge rammerne for udvalgenes arbejde.

Bent Lykke Jensen

Morsø Sportsskole

Morsø Sportsskole er et fælles projekt mellem Morsø Gymnasium og Nordvestjysk Handelsgymnasium. Grundidéen er at give eleverne enten en studentereksamen eller en HHX-eksamen på de normale 3 år samtidigt med, at de får en bred idrætslig uddannelse med hovedvægt på enten fodbold eller håndbold.

Der er på mange måder tale om et banebry-

dende projekt, ikke mindst på gymnasieområdet, da et sådant tilbud ikke i øjeblikket findes på andre gymnasier i landet. Mange handelsskoler udbyder noget tilsvarende, men ikke i samarbejde med et gymnasium, og netop dette samarbejde har gjort os i stand til at lave et tilbud, der er lidt anderledes.

Samarbejdet mellem de to skoleformer er en

del af idéen. Det betyder, at eleverne vælger en HHX eller en studentereksamen ud fra reelle motiver og ikke ud fra skolernes sekundære ydelser. Det betyder også, at der på de to skoler skabes et mere dynamisk miljø med impulser fra begge skolereformer.

Et andet hovedmotiv er hensynet til elevernes udvikling. Mange unge ønsker at bruge megen tid på idræt. Ikke alle forstår at administrere den, og nogle lukker måske af over for "alt det andet". Morsø Sportsskole sørger for ved at planlægge idrætsaktiviteter i forbindelse med skoletiden, at der bliver mere tid til idræt uden, at det går væsentligt ud over tiden til andet. Desuden prioriteres det sociale aspekt højt gennem specielle arrangementer for sportsskoleeleverne, arrangementer, der både kan have sportsligt eller mere alment kulturelt indhold. Selv inden for idrætten får eleverne ikke lov til at blive "fagidioter". Man vælger godt nok fodbold eller håndbold som hovedidrætsgren og modtager i den forbindelse undervisning planlagt i samarbejde med de lokale klubber NIF og FLUIF, og man får en god træneruddannelse i håndbold/fodbold, men derudover vil der blive et udstrakt samarbejde med DGI om andre idrætsgrene, hvor der også vil blive udbudt leder/trænerkurser. Dertil kommer tilbud om dommerkurser.

Det sidste hovedmotiv er hensynet til lokalsamfundet. Mors har for at fastholde de unge brug for, at tilbudene på ungdomsuddannelsesområdet mindst svarer til de omkringliggende byers. Sportsskolen er et skridt på vejen. Derudover har Mors som så mange andre områder problemer med trænere og dommere i idrætslivet. Sportsskolen hjælper her på to måder, dels direkte ved at levere de unge mennesker, der har gået på skolen, og som

bliver boende lokalt, dels indirekte ved, at sportsskoleeleverne kan blive en garant for, at f.eks. trænerkurser kan oprettes lokalt. Da disse trænerkurser vil være åbne for alle, vil adgangen til dem således blive lettere. Til sidst er der den reklamemæssige værdi af at have en velfungerende skole, hvor der også vil gå elever, der kommer fra egne langt fra Mors.

Viborg Amt har støttet projektet det første år, og Morsø Kommune har vist stor velvilje ved at støtte de første 3 år. Det betyder, at Morsø Sportsskole modsat mange andre tilsvarende skoler ikke skal bruge størstedelen af ressourcerne til at finde penge.

Vi glæder os til at modtage de unge efter sommerferien.

Kurt Sonne Thomsen

Eva Hansen, 3.y.

Fransk

Sig navnet *Frankrig*, og straks flyder associationerne om prægtige bygninger, dristig kunst, blomstrende landskaber, god mad og liftlig vin. Måske sniger der sig også en hidsig tanke ind om de irriterende franskmænd, der er så stolte af alt, hvad der er fransk, og især af deres sprog.

Frankrig har længe været danskernes foretrukne ferieland. Men det er også en handelspartner. Dertil kommer, at Frankrig er ekspert på det højteknologiske område: Man har udviklet de lynhurtige TGV-tog, overlydsflyet Mirage, og man har været foregangsland inden for telekommunikation. Derudover drager den danske presse flere gang om året til Paris, for at se, hvordan vi skal klæde os den kommende sæson, for Frankrig er også et modeland.

Fra at være et ferieland er Frankrig rykket os nærmere i kraft af vort fælles medlemskab af EU. Frankrig repræsenterer sammen med de øvrige sydeuropæiske lande et modstykke i EU til den angelsaksiske blok, som vi selv tilhører. For at forstå den anderledes romanske kultur skal man også lære fransk. Dette giver gymnasiet som bekendt mulighed for, og via franskundervisningen i gymnasiet får eleverne indblik i det franske samfund og den franske kultur ved at læse om f.eks. livet på landet i modsætning til Paris' betonforstæder, Frankrigs stilling under 2. Verdenskrig, indvandrerproblematikken og herunder Frank-

rigs århundredgamle tradition for at tage imod flygtninge, fransk visesang, absurd teater, filosofiske emner, det franske skolesystem, som slet ikke ligner det danske etc.

Da det franske sprog også er nationalsprog eller officielt sprog i andre lande end Frankrig, inddrages disse naturligvis også i undervisningen: Belgien, Luxembourg, Schweiz, Québec, Nordafrika, Centralafrika, Vietnam og Haiti - så er de vigtigste vist kommet med.

Grundlæggende i franskundervisningen er naturligvis arbejdet med selve sproget. Uanset niveau, arbejdes der med det sproglige udtryk, hvad enten det drejer sig om læsefærdighed, mundtlig sprogfærdighed, forståelse af talt franske eller skriftlig sprogfærdighed.

Før gymnasireformen af 1988 lærte alle gymnasieelever fransk (evt. spansk eller russisk) uanset, om de var sproglige eller matematikere. Med gymnasireformen indførtes to niveauer i fransk: et begynder- og et fortsættelsesniveau; det sidste tilbydes elever, som har haft to eller tre års fransk i folkeskolen, således at man nu kan blive student med seks års franskundervisning bag sig. Blot er det endnu ikke alle folkeskoler, som tilbyder fransk, og med den nye folkeskolelov behøver de det faktisk heller ikke. De kan, men de skal ikke tilbyde fransk fra 7. klasse som alternativ til tysk.

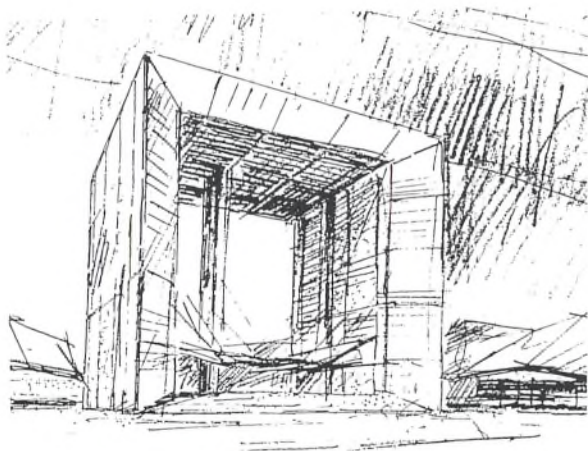
Efter de første seks år med den nuværende gymnasieordning kan man konstatere, at langt færre, især blandt matematikere, lærer fransk i dag, end det var tilfældet tidligere. Faktisk er det under 10%, der har fransk i tre år, og under 30%, der har det i to år. Det er meget få, når man sammenligner med Sverige, hvor man i over 30 år har undervist i fransk i folkeskolen, og hvor hele 30% af eleverne væl-

ger fransk (Ebbe Spang-Hanssen, Politiken jan. 1995).

Det skulle nødig ende med, at fransk, som på Ludvig Holbergs tid, blev noget for de få og dermed noget fint (- tænk bare på den københavnske borgersøn Hans Frandsen, som efter kort tid i Paris blev til Jean de France!)

»Liberté!« lød revolutionsråbet i Frankrig i 1789, 1871 og 1968, og det sendte dønninger ud til hele Europa og forandrede verden. Frankrig er stadig en dynamo, som sender energier i omløb - og for selv at kunne få adgang til denne kilde, fremfor at få den oversat og fortolket af andre, skal man i dag også kunne fransk.

Franskgruppen

»La Grande Arche« eller »Menneskehedens triumfbue«, som prof. J.O. Von Spreckelsen døbte den i sit vindereprojekt ved den internationale konkurrence i 1983.

Billedkunst

Det er så let med billeder: de flyder ud af avisen, ugebladet, fjernsynet og lige op i hovedet på os - ikke noget med selv at løbe efter dem eller stave svære ord. Mange vil hellere sidde med en tegneserie end en tung roman, og landets mest solgte aviser er også de mest billedrige.

Det er bare det problem, at de fleste af os er blinde, når det handler om at forstå billeder. Mens vi alle har lært at læse og skrive, er det de færreste, der kan sætte ord på deres oplevelser af billeder for slet ikke at tale om at udtrykke sig igennem billeder.

Der var engang, hvor vi selv lavede masser af billeder og med glæde viste dem frem for de voksne. Men det var som om, de ikke altid forstod, hvad vi ville sige med vores streger og farver: »Jaa, det er flot,« sagde de. »Kan du lave et mere.« Og tiden gik. Da vi kom i skole og lærte at læse og stave og regne, gled billedsproget i baggrunden. Nu blev det pludselig svært at tegne, og vi fik mindre lyst til at vise resultaterne frem.

Altså: Vi lever i en kultur, hvor alt sættes ind på at lære sprogets begreber og den matematiske logik - og det til trods for, at den visuelle kommunikation bliver stadig mere udbredt (visuel: som angår synssansen).

Den amerikanske kunstner Joseph Kosuth har anskueliggjort dette paradoks ved at vise tre måder at få kendskab til virkeligheden på:

- gennem sanserne (*en stol vi kan tage og føle på*)
- gennem afbildninger (*et fotografi af stolen*)
- gennem sproget (*en ordbogsforklaring på begrebet stol*).

Fotografiet og sproget fremstår her som abstrakte udtryk, der kommer stadig længere væk fra vores egen oplevelse af det konkrete. Detaljer går tabt og oplevelsen reduceres, når virkeligheden skal udtrykkes i et mere entydigt sprog. Til gengæld får vi stolen sat på en formel, der klart adskiller den fra f.eks. skab og bord.

Hvordan påvirker så det voksende billedforbrug vores opfattelse af virkeligheden? Er det ikke sådan, at stadig større dele af det, vi kalder virkeligheden, kun er noget, vi har kendskab til gennem mediernes billeder og tekst - på anden hånd, så at sige. Og når vi endelig ser virkeligheden direkte, ligger disse billeder som et filter på nethinden og præger vores oplevelser. Det svarer til, at mødet med den håndgribelige stol bliver præget af det fotografi, der hænger bag den. Eller at vores ferie billeder får en påfaldende lighed med dem i rejsekataloget.

Altså: Vi lever i en kultur, hvor stadig flere informationer kommer til os gennem de professionelle billedhåndværkeres måde at se verden på. Det er praktisk nok, fordi billeder kan sige meget mere end ord, men hvis ikke vores viden skal blive helt hjemløs, må den indimellem knyttes til de konkrete erfaringer. Derfor må vi lære at forholde os til den billedskabte virkelighed og dens måde at præge os på. Kun sådan kan vi træde i et aktivt, omformende forhold til omverdenen og blive mere bevidste forbrugere af hverdagens visuelle tilbud i gadebilledet, moden, reklamerne, natu-

ren. Medieforskeren Asgar Liebst siger det lige ud: »De visuelle analfabeter er fremtidssamfundets tabere.«

I faget billedkunst møder eleverne op med de bedste forudsætninger: et enormt forbrug af billeder og en ægte fascination af de visuelle skrig, der rusker godt op i følelserne. Men de har som regel glemt alt om barndommens billeder, for faget er først obligatorisk i 3.g.

Et eksempel: *Med billedkunst på studietur*. Vi starter forfra med at afprøve blyantens muligheder for at lave streger og flader i forskellige gråtoner. Så træner vi evnen til at iagttage - f.eks. ved at kigge på en stol. Med lidt øvelse kan man lære at tro på det, man ser - og glemme alt det, man tror man ved. Nu kan man overføre stolens form til papiret med en

Joseph Kosuth: «One and three chairs», 1965
Stol, foto planche, foto ca. 100 x 300 cm, privatsamling, Köln

svag konturlinje, og derefter indlægge de lyse og mørke områder med forskellige gråtoner. Pludselig har man noget, der »ligner« en stol. Efterhånden lærer man at se motivet fra nye synsvinkler og få noget af baggrunden med, og man lærer at placere sin tegning på en virkningsfuld måde inden for billedrammen.

Med iagttagelsesstegning som redskab bliver eleverne sendt ud i Istantbuls gader. Det kommer der ikke bare flere hundrede gode tegninger ud af - eleverne lærer også at forholde sig til det, de ser ud fra egne forudsætninger. Nu er det jo pludselig dem, der bestemmer, hvordan virkeligheden skal gengives. Betydningen af denne erfaring kan næppe overvurderes, når man tænker på, at de samme elever til daglig lever med fjernsynets springende, punktvisse oplevelser. Så giver to timer med skitseblokken foran et motiv anderledes stof til eftertanke!

Tegning er bare én mulighed. Andre vil hellere bruge fotografiet og videofilmen som udtryk. Og efter studieturen kan billederne danne udgangspunkt for malerier eller grafik. - eventuelt bearbejdet i en computer (se side 16). Og mens nogle elever foretrækker de flade billeder, har andre det mere i hænderne. De former en verden i ler, gips, jern...

Selvom man arbejder praktisk det meste af tiden, kan man også lære noget af at læse om kunstens historie og blive dygtigere til at aflæse alle mulige slags visuelle udtryk. Det giver ideer til nye måder at udtrykke sig på. Og mange får en bedre forståelse for perioderne i fag som dansk og historie, når der »kommer billeder på.«

Billedkunst kan også vælges på mellemniveau. Så får man bedre tid til at komme i dybden både med sit eget udtryk og læsestof-

fet. Man kommer på besøg hos kunstnere og oplever processen bag værkerne. Man besøger udstillinger på gallerier og museer. Og vintrens anstrengelser afsluttes måske med, at man selv sammen med holdkammeraterne udstiller et sted i byen - i bibliotekets forhal eller biografens café. Det forpligter - og man vil gerne høre, hvad andre mener om de ting, man selv har været opslugt af. Det er godt at blive taget alvorligt, når man laver billeder. Derfor afsluttes mellemniveau også med en eksamen. Her får man lov til at udvælge de bedste ting til en udstilling, som læreren og en censor bedømmer.

De mange boglige fag i gymnasiet gør billedkunst til et af de få steder, hvor eleverne har mulighed for at trække vejret i deres eget tempo. Men det kræver også noget, når man skal til at producere nye ideer og stole på sin egen dømmekraft...

Peter Balslev Madsen

Lærernes efteruddannelse i edb

Der er i de sidste år investeret i gymnasiernes edb-udstyr, således at de fleste skoler nu har et antal tidssvarende maskiner, der tillader egentlig klasseundervisning med brug af edb. Programudbudet er enormt - såvel inden for gængse brugerprogrammer, som f.eks tekstbehandling, som inden for egentlige undervisningsprogrammer. Alt dette har affødt et fornyet behov hos lærerne for efteruddannelse på edb-området.

I 1994 indledtes derfor en generel edb-efteruddannelse af samtlige gymnasie- og hf-lærere. Amtsrådsforening, Undervisningsministeriets Gymnasieafdeling, GL (gymnasielærernes fagforening) og Orfeus (offentlig udvikling af programmer til undervisning) har i

fællesskab lavet rammerne for denne efteruddannelse. Der er tale om fire moduler som den enkelte lærer skal gennemføre: Et edb-introductory grundkursus, et kursus om edb og skrivepædagogik, et fagrettet kursus og endelig et generelt inspirationskursus.

På Morsø Gymnasium afvikledes grundkurset torsdag den 1. december 1994 med deltagelse af 20 lærere. De blev introduceret til Windows, tekstbehandling med WordPerfect og brug af regnearket Quattro Pro. Formålet med kurset var bl.a. at give lærerne forudsætninger for at deltage i kurset om skrivepædagogik og edb. Kursusleder var Per Mikkelsen, Morsø Gymnasium.

Kurset i skrivepædagogik afvikledes tors-

»Modul 2 kursus«

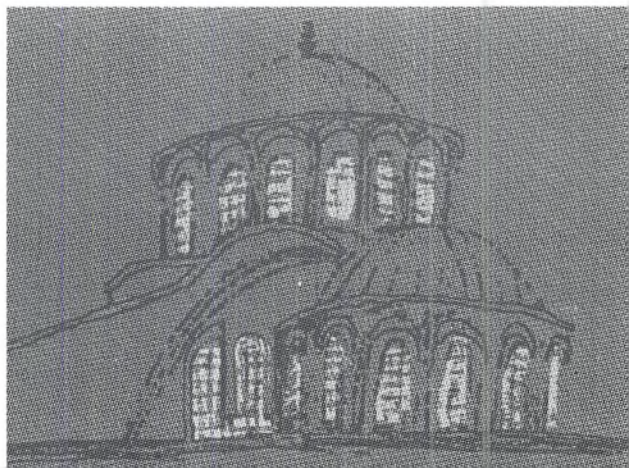
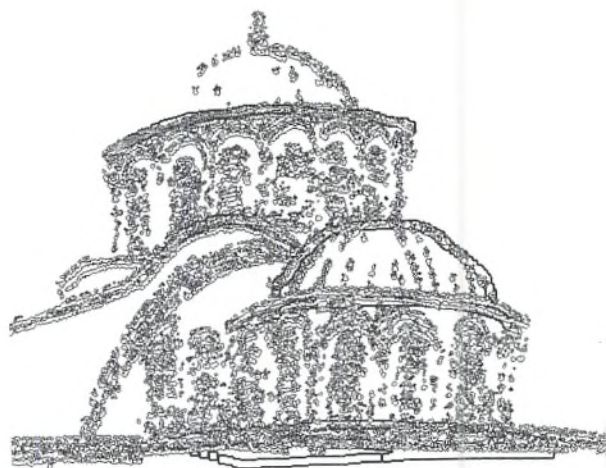
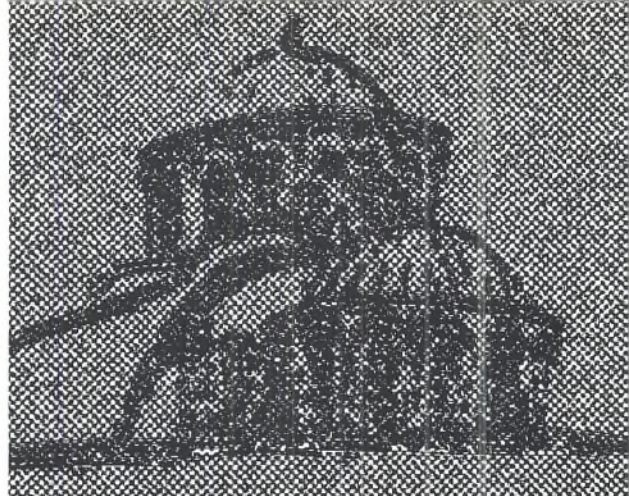
dag den 15. december med Birthe Dahl, Fåborg, som leder. Her blev arbejdet med brugen af tekstbehandling i de skriftlige fag. Der var praktiske skriveøvelser ved maskinerne med udgangspunkt i ideerne om skrivning som en proces. Kurset var tilrettelagt således, at det kunne bruges som opfølgning på et par pædagogiske arrangementer i foråret 94 vedr. nyere skriveundervisning.

De fagrettede kurser i det tredje modul er planlagt til efteråret 95. Her er der lavet materiale og praktiske øvelser mhb. på at inspirere lærerne til brugen af edb i deres fag. Kursusledere er et hold gymnasielærere, der har praktiske erfaringer med brug af edb i undervisningen.

Det sidste kursus er ikke planlagt i detaljer endnu. Tanken er at der på de enkelte skoler skal kigges i krystalkuglen mht. edb i undervisningen. For tiden er det brugen af CD-rom og det internationale computernetværk Internet, der trænger sig på og derfor sikkert vil få en fremtrædende placering på kurset.

Med de fire efteruddannelseskurser er der ingen tvivl om, at gymnasierne tager et stort skridt i retning af at gøre edb til et fuldt integreret undervisningsmiddel.

Per Mikkelsen

Joen Østergaard Nielsen 3.X

Grøn linje i gymnasiet

- to uddannelser på en gang

”Landmænd - det er da nogle, der sviner miljøet til med deres overforbrug af næringsstoffer og sprøjtemidler...er det ikke?”, tænkte vi, som så mange andre, inden vi fik chancen for at se sagen fra landmændenes side.

Grøn linje har lært os at se en sag fra flere sider, for der er langt fra teorien på gymnasiet til praksis på landet.

I undervisningen på landbrugsskolen læser man først teorien i bogen og går derefter ud i stalden, maskinhallen, marken m.v. og afprøver teorien i praksis og gør herigennem egne erfaringer.

De teoretiske fag omhandler økonomi og bogføring, svin, kvæg, mikrobiologi, kemi, planter, jordbundslære, teknik og orientering om landbruget før og nu.

De praktiske fag har, for os piger især, været de mest grænseoverskridende, for hvem havde troet, vi skulle lære at klippe tænder og haler på smågrise, malke en temperamentsfuld kvie, køre traktor med en harve bag på, svejse og bruge en vinkelsliber i løbet af 6 ugekurser og 4 timer hveranden fredag?

Hvad er det hele så værd? For det første får vi retten til at sætte en grøn kvist i huen til sommer. For det andet har vi 9 på holdet opnået et helt specielt sammenhold, nærmest som på en ungdomsskole! Desuden er grøn linje relevant til uddannelser som socialrådgiver, biolog, veterinær, agronom, jurist m.fl.

Den ekstra viden er udover i de videregående

de uddannelser også en fordel i den gymnasiale undervisning - især biologi, hvor de ekstra facts er nyttige, og hvor teorien bedre kan forbindes med et praktisk eksempel.

Ikke bare vi grønlinjeelever er glade for forbindelsen med det pulserende liv, også landbruget glæder sig over kontakten med gymnasiet, da der så i andre kredse er personer, som kan tale landbrugets sag. Et motto, der illustrerer, hvor interesseret landbruget er i at få nye input udefra, er: ”Rigtige piger gør landbruget rigere”. (For de tre knægte på holdets skyld bør et andet motto dog også nævnes: Rigtige mænd er landmænd”).

Malene Poulsen, 3.Z.

Trine Lund Andersen, 3.Y.

Trine som malkepige.

Skolens personale

JA
Jette Anker-Møller
Bygvænget 2
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 56

(Engelsk, dansk)

LB
Lene Eg Bolko
Rolstrupparken 24
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 39 93

(Fysik, matematik,
naturfag)

JC
Jørgen Bach
Christensen
Elsøvej 161, Frøslev
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 74 41 78

(Historie, idræt)

D
Jens Peter Diget
Bellisvej 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 43 89

(Fysik, matematik,
naturfag, datalogi)

MH
Martin Horsted
Soelbergsvej 21
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 35 72

(Engelsk, fransk,
italiensk)

HV
Torsten Hvidt
Perlevej 7
Sillerslev
7990 Øster Assels
Tlf. 97 76 41 03

(Kemi, fysik)

TH
Tove Hylgaard
Tordenhøjsvej 20
Skallerup
7950 Erslev
Tlf. 97 74 11 27

(Biologi, teknikfag)

IH
Inge Marie Høgh
Stenbjergvej 34
Nørhå
7752 Snedsted
Tlf. 97 93 46 91

(Dansk, idræt)

VJ
Helle-Vibeke
Jacobsen
Valmuevej 18
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 18 77

(Fransk, latin)

PJ
Poul Erik Jacobsen
Valmuevej 18
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 18 77

(Fransk, latin)

BL
Bent Lykke Jensen
Bangsgade 12
7900 Nykøbing Mors
Tlf 97 72 06 65

(Samfundsfag,
dansk)

HJ
Hans O. Jensen
Fårupparken 45
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 41 96

(Samfundsfag,
historie, erhvervs-
økonomi)

UJ
Uffe Jensen
Grønnegade 26
7900 Nykøbing Mors
Tlf 97 72 39 47

(Tysk,
oldtidskundskab)

OJ
Ole Johansen
Skolebakken 39
Sundby
7950 Erslev
Tlf. 97 74 63 21

(Historie,
samfundsfag,
religion, italiensk)

MK
Merete Krarup
Skivevej 18, Selde
7870 Roslev
Tlf. 97 59 63 35

(Engelsk, tysk)

LK
Leif H. Kristensen
Dalvænget 6
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 62

(Kemi, fysik,
naturfag, teknikfag)

AK
Asger Kristiansen
Kølsenvej 57
8831 Løgstrup
Tlf. 86 64 31 17

(Geografi, idræt,
erhvervsøkonomi)

JL
Jan Juul Larsen
Kornblomstvej 2
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 23 17

(Biologi)

LL
Lauge Larsen
Refshammervej 32
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 90

(Samfundsfag,
geografi)

CM
Christian Madsen
Ahornvej 1
Glyngøre
7870 Roslev
Tlf. 97 73 18 26

(Datalogi,
matematik)

BM
Peter Balslev Madsen
Kongehøjvej 69
Ørding
7990 Ø. Assels
Tlf. 97 76 61 21

(Dansk, billedkunst)

PM
Per Mikkelsen
I.C.Hindingsvej 7
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 49 01

(Dansk, billedkunst)

BN
Bente Noe
Holbergsvej 15
8800 Viborg
Tlf. 86 62 72 10

(Religion, historie)

N
Kaj Nysted
Mosevej 35
Hundborg
7700 Thisted
Tlf. 97 93 71 37

(Geografi)

OP
Christian Ole
Pallesen
Korsbakkevej 17
Bjergby
7950 Erslev
Tlf. 97 74 00 95

(Musik)

P
Margit Pedersen
Refshammervej 32
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 90

(Fransk, idræt)

MP
Mogens Pedersen
Bjarkesvej 6
7800 Skive
Tlf. 97 51 33 12

(Dansk,
tysk)

AO
Anne Marie
Overbeck Petersen
Fasanvej 29
7900 Nykøbing Mors

(Engelsk, idræt)

CP
Claus Pindstrup
Valmuevej 6
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 49 98

(Engelsk, dansk)

ER
Ebbe B. Rasmussen
Østergade 64
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 71 05 20

(Dansk, idræt, tysk)

RV
Holger
Riis-Vestergaard
Granvej 47
Glyngøre
7870 Roslev
Tlf. 97 73 15 84

(Biologi, kemi)

LS
Lars Scheibel
Klosterbugten 11
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 09 12

(Samfundstag,
historie)

LO
Lotte Schou
Korsbakkevej 17
Bjergby
7950 Erslev
Tlf. 97 74 00 95

(Dansk, historie)

T
Karin Thomsen
Vårvej 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 66

(Matematik, fysik,
naturfag)

KS
Kurt Sonne Thomsen
Staghøjvej 17
Froslev
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 74 44 10

(Fysik, matematik,
naturfag)

KT
Kjeld Thorsen
Næssundvej 461
7960 Karby
Tlf. 97 76 12 14

(Historie,
oldtidskundskab,
religion, filosofi)

MV
Marianne Villaume
Græsmarken 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 35 33

(Musik, fransk)

MW
Mette Wad
Emilievej 5
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 71 05 59

(Engelsk,
oldtidskundskab)

LØ
Lisbeth Østergaard
Emiliedalsvej 34
8270 Højbjerg
Tlf. 86 27 68 68

(Fransk, dansk)

Ø
Frans Øvre
Vårvej 10
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 48 66

(Matematik)

EP
Elisabeth Pilgaard
Fåruphusevej 14A
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 12 88

(Sekretær)

SP
Kirsten Spanggaard
Granvej 65
Glyngøre
7870 Roslev
Tlf. 97 73 13 26

(Sekretær)

GB
Gitte Bækhoj
Nielsen
Rolstrupparken 2
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 71 09 89

(Kontorelev)

Egon Bylov Grøthe
Klintevej 14
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 22 09

(Pedalmedhjælper)

Hans Jørgen Nielsen
Svalevej 49
7900 Nykøbing Mors
Tlf. 97 72 33 65

(Pedel)

Kurt Pedersen
Præstbrovej 81
7950 Erslev
Tlf. 97 74 18 32

(Pedelmedhjælper)

Inga N. Jensen
Bjørnvadbro 41
Tøving
7950 Erslev
Tlf. 97 74 05 20

(Kantinen)

Mette Kjelstrup
Dronningevænget 6
Sejerslev
7900 Nykøbing Mor.
Tlf. 97 75 14 00

(Kantinen)

Rengøringspersonale

Bagerste række fra venstre:
Jenny Vestergaard, Vera Futtrup, Else Mikkelsen, Ella Bisgaard, Anna Lise Sørensen, Helle Christensen, Britta Damgaard

Forreste række fra venstre:
Vera Kjeldberg, Karen Lynggaard, Anna Søndergaard, Asta Nielsen, Jensine Thisted

Personalia

1.8.1994 forlod flg. årsvikarer skolen: Henning Andreassen og Jørgen Spodsbjerg. Endvidere måtte vi tage afsked med en af skolens veteraner, Børge Jensen, som valgte at gå på pension efter 37 års ansættelse ved Morsø Gymnasium.

Jacob Bolko valgte at søge orlov for at undervise ved Thisted Gymnasium og HF-kur-

sus, og han har nu besluttet at forblive i Thisted.

Mogens Pedersen vendte samtidig tilbage fra Færøerne for at fortsætte sin undervisning ved Morsø Gymnasium.

1.2.1995 blev Charlotte Christensen udlært som kontorassistent. Det betød afsked med skolen. I stedet er Gitte Bækhoj Nielsen ansat som ny kontorelev.

Børge Kvist har i skoleåret arbejdet som pedelmedhjælper.

I 1994/1995 har Tina Marie Trap (dansk) og Frank Weber (billedkunst) bestået prøve i praktisk undervisningsfærdighed.

Jens Søndergaard - Nordvestjyllands maler

Mange kunstnere har i årenes løb ladet sig inspirere af det nordvestjyske landskab og dets mennesker. Af disse kunstnere er maleren Jens Søndergaard utvivlsomt den, der har sat sig de mest markante spor både i kraft af sine mange motiver herfra og fra sin færden blandt befolkningen her.

Jens Søndergaard blev født den 4/10 1895 i Øster Assels på Mors. Egentlig var han ud af bonde - og håndværkerslægt og var fra familiens side nok tiltænkt et lidt andet livsforløb end det, han selv valgte. I år 1900 flyttede familien til Hurup i Thy. Hurup var på dette

tidspunkt en nylig anlagt stationsby under rivende udvikling. Thybanen blev inviet år 1882, og den gav grobund for Hurups vækst. I dette pioneragtige miljø voksede Jens Søndergaard op. Allerede som dreng var han begejstret for at tegne og male, hvilket ikke var det, de fleste drenge beskæftigede sig med. Ashøje, uden for Hurup, blev fra barndomsårene det foretrukne sted, hvorfra der var motiver nok at male. For fremmede kan Thy i dag virke bar og træløs, men omkring århundredeskiftet var området endnu mere bart, og derfor var der også større udsigter. Det var disse udsigter, som forblev Jens Søndergaards resten af livet.

Fra Ashøje ville han male Vestervig Kirke og hele verden, som han selv udtrykte det, når nysgerrige Hurupborgere spurgte, hvor han var på vej hen med sin cykel og sit malergrej.

Begyndelsen af århundredet var fornuftens tidsalder, og da Jens Søndergaard nu så gerne ville male, kom han i lære som bygningsmaler hos sin onkel. Det kan vel nærmest karakteriseres som misforstået venlighed, for det var ikke den slags "maleri", den unge Jens havde lyst til. Men båndene bandt, og han fik sin håndværkeruddannelse - og så var det ellers med at komme væk fra Thy. Væk fra det lille miljø med den store driftighed, som samtidig udelukkede den helt store forståelse for mennesker med en lidt anden livsholdning.

Selvom København blev Jens Søndergaards faste tilholdssted for resten af livet, var det uhyre nødvendigt for ham at komme tilbage til udgangspunktet - Nordvestjylland. I København blev han gift med Thora og forsøgte sig også på Kunstakademiet - dog kun for en ganske kort bemærkning. Søndergaard var og forblev selvlært. Allerede i begyndelsen af 1920'erne kom han med på flere censurede udstillinger, og kunsthistorikere og kunstsamlere fik øje for hans talent og malerier. Men tilbage til Jylland måtte Jens Søndergaard, og hver sommer og jul i 1920'erne tilbragte han og Thora hos familien i Thy. Landskabet her var en stadig inspirationskilde for Jens Søndergaard - både sommer og vinter.

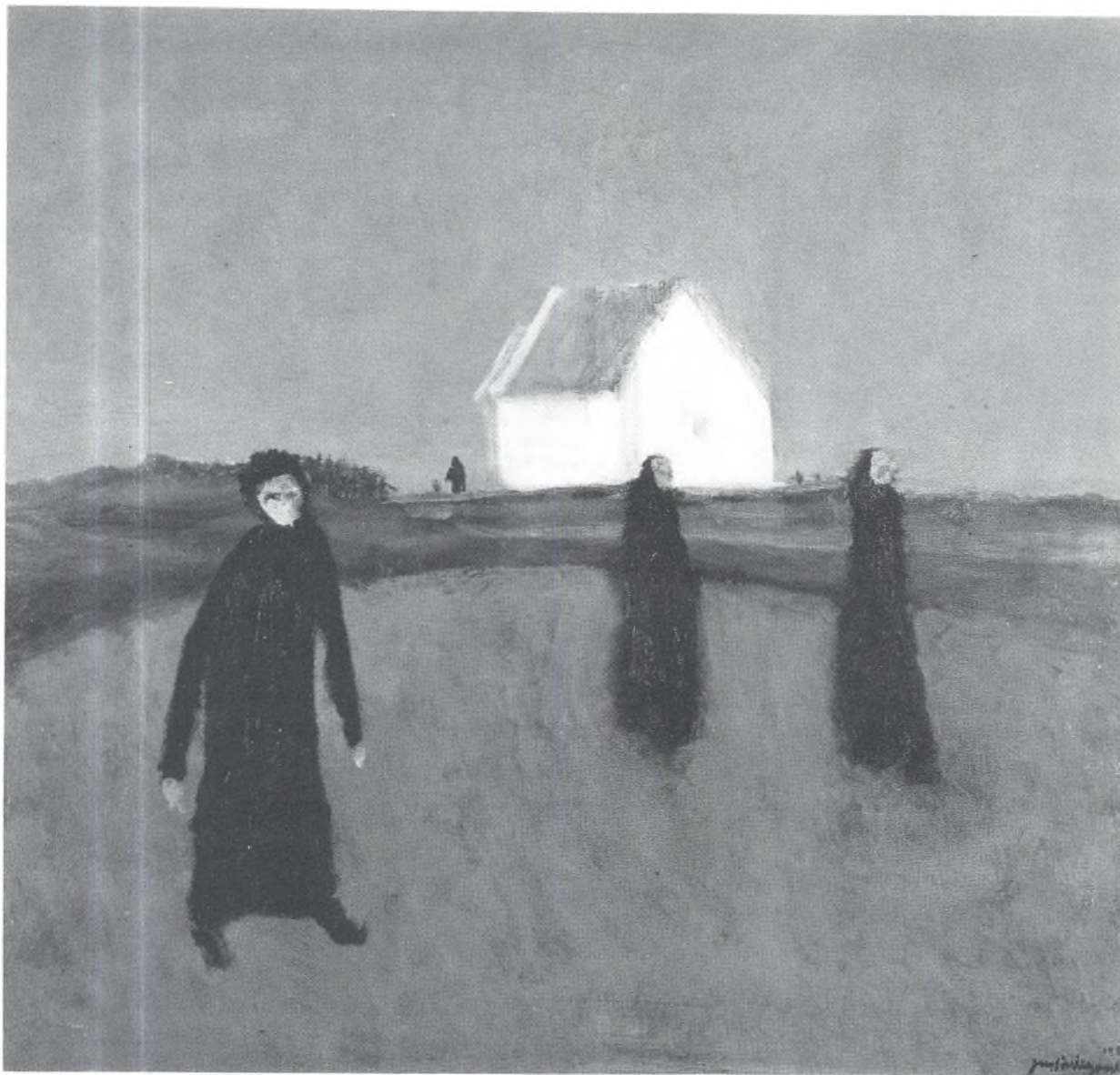
Fra Ashøje kunne han se horisonten rundt - mod vest var Vestervig, fjorden, Agger Tange og Vesterhavet. Vendte han sig 180 grader var Hurup, fjorden og Mors et lige så velegnet motiv.

Morænebakkernes stigen og falden - dybden og højden - kombineret med den vide

udsigt uden forstyrrende elementer blev en udfordring, som han hver gang forsøgte at løse på bedste vis. 1920'erne var også eksperimenternes tiår, hvad angår malemåde og farvevalg. Fra små lærreder og en næsten naturalistisk malemåde til store lærreder med forsøg på abstrakte landskaber - fra sarte pastelagtige farver til pågående hidsige kulører hentet direkte fra tuben.

I 1928 opdager Jens Søndergaard et nyt motiv, som de næste ti år kommer til at præge hans malerier i en overvældende grad. Han besøger malerinnen Niels Bjerre på Bovbjerg og oplever her havet på en helt ny og anderledes måde. Kender man havet og skrænterne ved Bovbjerg, er det let at forstå Jens Søndergaards fascination af disse to elementer. Her er ligesom i det thylandske landskabsmaleri dybde og horisont. Han bliver så begejstret for stedet, at han køber et skur på kanten, og det bliver nu fremover sommerhuset, hvortil familien kommer hvert år - gerne til Grundlovsdag. Huset skænkede Jens Søndergaard få år før sin død til Vandborg - Ferring Kommune som Mindemuseum. I dag er huset renoveret og rummer en samling oliemalerier samt en del skitser i kul, oliekridd og akvarel.

I slutningen af 1930'erne beslutter Thisted Kommune at bygge et nyt bibliotek på Thingstrupvej. Jens Søndergaard bliver bedt om at udføre udsmykningen af hovedsalen. Denne opgave bringer ham tilbage til Thy og Mors, og i 1938 opholder han sig i lange perioder i Vilsund. I de syv store oliemalerier på biblioteket forsøger han at skildre Thys natur, erhverv, bebyggelse og forskellighed. Malerierne er meget store og virker stive i forhold til andre oliemalerier, men danner samtidig som hel-

Jens Søndergaard: Kirkegængere. 1950-51.

hed en meget udtryksfuld frise om hans hjemegn.

I september måned 1938 bor Jens Søndergaard i en periode på Sallingsund Færgekro. Herfra skriver han til familien Zahle:

”Vi bor nu i Sallingsund og her er ikke vidunderlig eller pragtfuld men ganske simpel ubeskrivelig malerisk mægtig ligegyldig hvor Fanden i Helvede man rejser hen her på denne dejlige Jord finder man ikke et Sted der staa Maal med dette...”

Jo, Jens Søndergaard sparede ikke på ordene i sin beskrivelse af de steder, hvor han hentede sine motiver. Fra Sallingsund, som han i øvrigt også besøgte i 1929 sammen med maleren Niels Bjerre, findes en stor samling skitser og tegninger samt flere oliemalerier.

Efter 2. verdenskrig købte Jens Søndergaard et lille husmandssted mellem Sdr. Vorupør og Stenbjerg i Thy. Dette sted skulle blive hans foretrukne indtil hans død i 1957. Her gen fandt han roen, det simple og enkle, hvilket tydeligt afspejles i værkerne fra denne periode. Motiverne hentes fra den nærmeste klit, og ofte er det livet på vejen, der passerer forbi huset, som skildres. Høet der køres hjem, postbudet, der cykler forbi, naboerne husmandsparret Andres og Maren Kirstine, der høster eller blot sidder i stuen og drikker kaffe. Farveholdningen i Jens Søndergaards værker bliver også mere harmonisk, selvom han stadig gerne bruger de stærke farver. I Stenbjerg var der fred og ro, og måske stadig også en atmosfære, som mindede Jens Søndergaard om hans barndoms oplevelser sydligere i Thy.

I sit liv opnåede Jens Søndergaard stor anerkendelse som maler. Han fik flere priser, bl.a. Thorvaldsen-medaljen, havde store separatudstillinger og udstillede ofte i udlandet med

andre danske kunstnere. Mange kunstsamlere og museer købte værker af Søndergaard, så man i dag må sige, at han er velrepræsenteret mange steder. Også i Nordvestjylland findes væsentlige samlinger fra hans hånd. Foruden museet i Bovbjerg og udsmykningen på Thisted Bibliotek, findes en større samling på Heltborg Museum i Sydthy. Denne samling er skænket af Viborg Amt og Sydthy Kommune og opkøbt i løbet af 1980'erne. Samlingen rummer godt 150 værker - både maleri, litografi, akvarel og tegninger.

Endelig er der jo samlingen på Morsø Gymnasium. Blandt disse mange store lærreder ses et motiv fra gymnastikstævne på Sjørring Vold med masser af liv og glæde. Fra årene i 1950'erne i Thy findes en lang række motiver med ”folkefester”, det være sig ringridning, dyrskue, marked eller som her et stævne. Jens Søndergaard elskede disse ”søndagsfester”, hvor mange mennesker var forsamlede og man morede sig. På en måde kan man sige at netop disse malerier er indbegrebet af Jens Søndergaard - ukomplicerethed, glæde, farver og store armbevægelser. Jens Søndergaard var barn af det vestjyske, og som årene gik, synes det, som om han netop satte mere og mere pris på dette land og dets folk. Det kan vi i høj grad nyde godt af i dag - så derfor - se en ekstra gang på Jens Søndergaards værker, når I færdes på gymnasiets gange.

*Jytte Nielsen
Heltborg Museum*

Ekskursioner og studierejser

I Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 694 af 4. november 1987 står i §32 følgende at læse:

»Ekskursioner, studierejser og praktikophold kan indgå som et led i undervisningen i alle fag.

Alle og enhver skal have mulighed for at deltage i mindst én flerdages ekskursion, studierejse eller et praktikophold. Den udadrettede aktivitet kan eventuelt i stedet afvikles som enkelt dage. En flerdagesaktivitet bør være i mindst tre dage«.

Baggrunden for ovennævnte paragraf skal søges i, at man anser det for vigtigt, at eleverne oplever, at der er en verden uden for skolens vægge. Med udgangspunkt i den tiltagende internationalisering går flere rejser uden for landets grænser.

Det er centralt, at både ekskursioner og studierejser skal være en del af undervisningen. Normalt afholdes både ekskursioner og studierejser i skoletiden, og det behandlede stof skal helt eller delvist indgå i eksamensopgivelserne. Alle elever i en klasse/et hold skal deltage i turen. Desværre er det ikke muligt at dække ret meget af elevernes udgifter til turene. Man må derfor i løbet af skoletiden beregne udgifter til sådanne arrangementer.

I dette skoleår er der afholdt og planlagt mange ekskursioner og nogle studierejser.

3.a, 3.x, 3.y, 3.z (Istanbul), 2.a (Rom), 2.b (Paris), 2.x (Prag), 2.y (Budapest), 2.z (Prag).

Eksempler på en- og flerdagesekskursioner:
Billedkunst: Kunstmuseer i Jylland, især Århus.

Biologi: Hirtshals og Limfjorden.

Erhvervsøkonomi: Aalborg.

Fysik/kemi: Århus, Thisted, Rønland.

Geografi: Mors og Thy (3 ture).

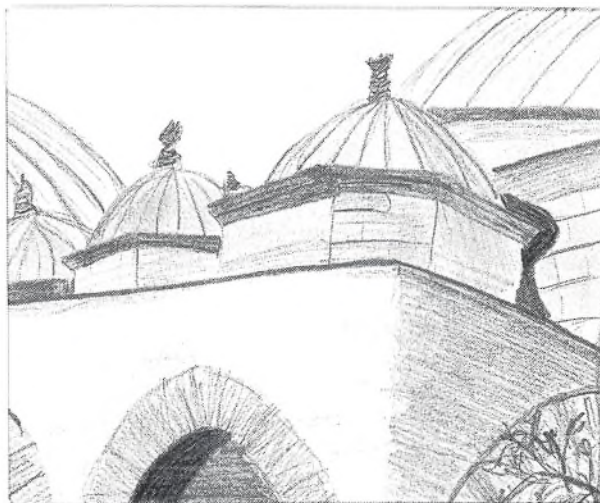
Historie, dansk: Fyrkat, Århus.

Naturfag: Elmuseet i Tange.

Teknikfag: Vestas, Nibe, Randers.

Samfundsfag: København, Århus.

Kaj Nysted

Laura Østlund, 3.y.

3.SA i København

I perioden fra den 6.12.1994 til den 10.12.1994 var Samf. højniveau fra Morsø Gymnasium på ekskursion til København. Først var der opnået enighed om, at turen skulle gå til Bruxelles; men da en sådan tur ville betyde en overskridelse af de fastlagte budgetter vedrørende studie-rejser/ekskursioner, blev vort rejsemål København. Under vort ophold i København skulle vi bo i kvarteret omkring Istedgade, hvilket mange fandt spændende, da vi vestjyder jo havde læst og hørt om alle »de frygtelige ting«, der foregår derovre i Københavnstrup.

I timerne forinden havde vi forberedt os til turen ved hjælp af en masse læsestof, heriblandt en del avisartikler, der gjorde det muligt at følge den seneste udvikling inden for de relevante områder. Dernæst blev vi opdelt i grupper, som hver havde til opgave at formulere spørgsmål til de steder, vi havde planlagt at aflægge et besøg. Disse grundige forberedelser til turen viste sig meget nyttige, da de var med til at opbygge en baggrundsviden om det, som vi ikke vidste i forvejen.

Vi havde fået udleveret et fast program over de tre hele dage, som vi skulle tilbringe i hovedstaden. Programmet indeholdt bl.a. en økonomiforelæsning på universitetet, et besøg hos Dansk Industri, Nationalbanken og Berlingske Tidende, en rundvisning på skibsværftet Burmeister og Wain, samt en interessant eftermiddag i Økonomiministeriet. Derudover blev vi vist rundt på Christiania og fik

derved et indblik i christianitternes hverdag, der jo er meget særpræget, sammenlignet med vores. Det, der gjorde et stort indtryk på os jyder, var den meget frie holdning, der prægede staden, og her tænkes især på det frie hash-marked. Pusherstreet, som gaden, hvori der blev solgt hash, kaldtes, var et lidt skræmmende syn, da det mest af alt mindede om en gyde i et slumkvarter i USA. Det var dog heller ikke alle på Christiania, der billigede det frie hashsalg, men Christiania var og er nu engang en fristad, hvor netop ordet »fri« prioriteres meget højt.

I programmet indgik også en rundvisning på Christiansborg, hvor den lokale fremskridtsmand Aage Brusgaard førte an. Denne rundvisning indledtes med fællesspisning i Snapstinget og blev afsluttet med maner på Folketingets tilhørerpladser.

Efter dagens program var overstået, kunne vi gøre, hvad vi havde lyst til. Nogle valgte at blive hjemme på hotellet, mens andre begav sig på byvandring. Om aftenen var vi ude at spise på diverse restauranter, og en tur i Det kongelige Teater gik vi heller ikke af vejen for.

Alt i alt har det været en god tur både på det sociale og det faglige område. Turen har været rig på oplevelser og nye erfaringer, og hvad mere kan man forlange?

*Helene Jespersen og
Annette Seerup, 3.SA.*

Biologi - ekskursion til Livø

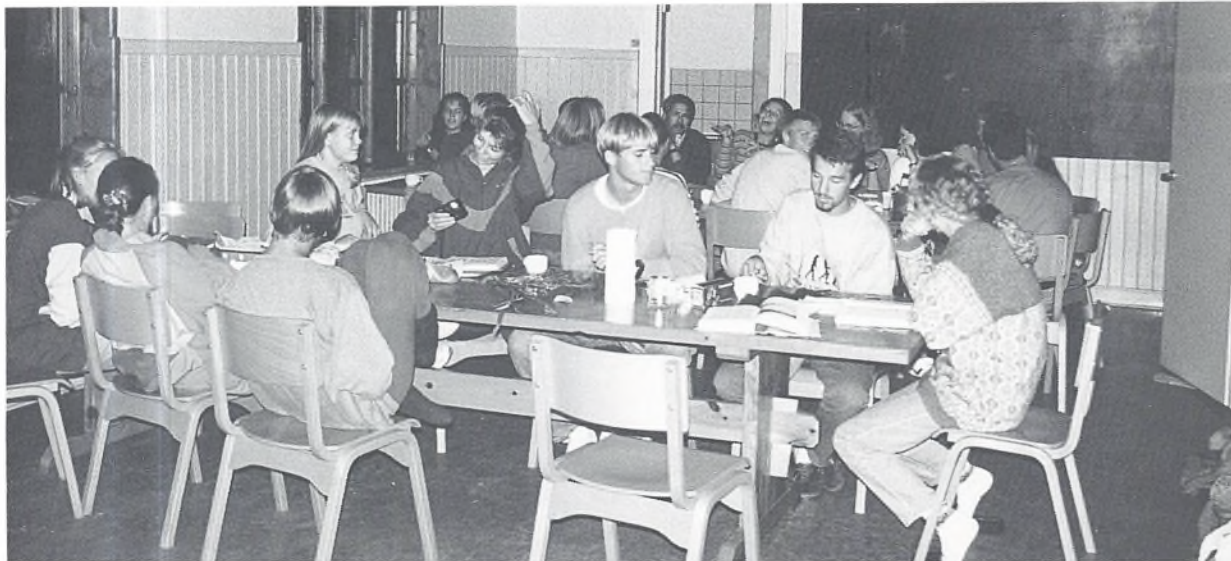
En, to, tre... tyve skridt den ene vej og tyve skridt, 90 grader den anden vej, og et stykke af Livøs mange typer skov er blevet udpeget til forsøgsområde af skovforskerne.

I tredje uge i august 1994 blev øen Livø, der ligger i Limfjorden, invaderet af 26 elever fra biologi, højt niveau, og deres to lærere. I denne uge skulle de ikke blot være almindelige biologielever, men rigtige forskere, som havde valgt at interessere sig for ferskvands - og strandøkologi, skov-, hede- og engøkologi på Livø.

At vi ville få en travl arbejdsuge kunne ses på traktorens to vogne, der hentede os ved

færgeren og skulle køre bagagen op til huset. Den var læsset med gummibåd, waders, fiske- og sommerfuglenet, håndbøger, mikroskoper og hvad vi ellers ville få brug for. Inden turen var vi blevet inddelt i fire grupper, der hver skulle undersøge forskellige områder af økologi på den fredede naturrige ø.

Strandholdet ville sammenligne dyre- og plantelivet på øst- og vestsiden, hvor bl.a. vindforholdene var forskellige, hvilket har en indvirken på, hvilke dyr og planter findes der. De indsamlede almindelige saltvandskrabber og de noget mindre stankelbenskrabber, som de undersøgte nærmere under mikroskop og

Alle forskerne er samlet til evalueringsmøde i biologilaboratoriet.

ved dissekering. Tang og snegle blev også bragt med hjem til huset, hvis ene rum var blevet indrettet som biologilaboratorium, snart rodet til med jordprøver, orme og biller, planter og svampe, tang og vandprøver. Strandholdet slæbte endvidere også en skelet-arm med hjem, som ifølge Allan (3.x) var en menneskearm; men ved yderligere undersøgelser viste det sig at være en sælarm. Den benede arm, som var et yderst spændende fund, blev efter turen anbragt i skolens pokalskab af en ukendt person.

Ferskvandsholdet tilbragte meget af deres tid ved »tandsøen.«

Hede- og engholdet tilbragte det meste af deres tid på den åbne forblæste hede, hvor de lavede undersøgelser af pH, bakterieindhold, sandindhold og vandprocent i jorden. Et forsøg, de særligt beskæftigede sig med, var opmåling af enebærbuske, hvis han- og hunplanter i teorien har forskellig højde af hensyn til bestøvningen. Hypotesen blev efter endte undersøgelser imidlertid ikke bekræftet, da der

ikke blev observeret nogle betydelige forskelle. Gummibåden blev pumpet op og transporteret hen til »tandsøen« af ferskvandsholdet, som ville ud på midten af søen, hvor de så kunne undersøge vandet og dets dyreliv. De koncentrerede sig om tre søers ilt, salt, nitrat og phosphorindhold, og de målte temperaturen. En dag arbejdede de hele døgnet, da de lavede døgnmålinger. Formålet med det var at se, hvordan mængderne af de målte tilstande skiftede i løbet af døgnet. De skiftedes til at være på vagt og de holdt sig i live ved at medbringe telt, the og kage.

To »fiskere« fra strandholdet, der specialiserede sig i strandbundens dyreliv.

Skovholdet lavede også en undersøgelse om natten, hvor de indsamlede blade og målte bestemte trætypers stammeomkreds. Ud fra blade, indsamlet i mørke og lys, kunne vi konstatere, at spalteåbningerne er åbne om dagen og lukket om natten. Vi kiggede på fire forskellige skovtyper (gran-, bøge-, ege- og blandingsskov) og lavede sammenligninger af disse ved forskellige undersøgelser. Vi brugte bl.a. megen tid på at indsamle og bestemme svampe, hvilket ikke altid var så let. Skovholdet havde også gravet syltetøjsglas ned i jorden, hvori vi dagen efter kunne finde myrer, biller, edderkopper m.m. For at få indblik i, hvor mange insekter der levede på stedet, prøvede vi at mærke insekterne med slettelak. Dette var ingen succes, da de fleste dyr tog varig skade af vores giftige behandling.

Efter en uges hårdt arbejde, hvor vi havde mange resultater til den kommende rapport, vendte forskerne tilbage til den »virkelige« verden. Vi takker for en spændende uge i skønne omgivelser.

*Tine og Lene Kortbæk
3.x Skovforskere*

Paris - Byernes By

Metroskiltet lyser forude. Fanget i myldretiden. Overvældet af duften af sved, billigt rengøringsmiddel og tung parfume, som forlængst har mistet sit formål. Fløjten lyder og metrodøre smækkes i. Folk taler ikke, men ryster på hovedet af en flok 2.b. elever, hvis desperation vokser, jo nærmere vi kommer

den aftalte station. Målet nås. Der skubbes og mases mod udgangen, mod den befriende friske luft, højt solskin. Væk fra den trykkende atmosfære, væk fra tiggere, alkoholikere og Paris's sociale tabere.

En ny duft af storby slår os imøde. Sælgerens store armbevægelser og høje råb signalerer, at netop de har det bedste at tilbyde. Man "overfaldes" af caféjerne, og trækkes indenfor, mens alverdens bedste tilbud regner ned over én. Ved siden af har naboen noget endnu bedre at tilbyde og den næste nabo igen. Vi når Louvre og imponeres af det enorme bygningsværk og udsigten ned ad Champs Elysée. De allerede lysegrønne træer, springvandene og parkernes bænke, som parisere i alle aldre forlængst har taget i brug viser, at foråret er på vej. Vi indsnuser stemningen, mens man langsomt fortsætter for kun et øjeblik efter igen at imponeres: I mængden blandt kunstnere og malere tårner Notre Dame sig mod

forårshimlen. Med sine spir og høje tårne symboliserer den en magt og glans, som atter får os til at forbavses over Paris's storhed og ynde.

Man rives brat ud af denne "drømmeverden", da man pludseligt må springe tilside for en larmende maskine, hvis formål er at samle hundenes efterladenskaber op. Man ser de afrikanske gadefejere, ingen lægger mærke til, men alle tager for givet!

En gåtur i Latinerkvarteret og Maraiskvarteret hensætter igen tankerene til en helt anden verden, og episoderne ved turistattraktionerne, hvor man blændes af japanernes evige blitz er atter "glemt". Man undres og forbløffes gang på gang af denne by, som huser en broget forsamling af mennesker og fantastiske bygningsværker. Altid i live. Man forstår hvorfor Paris kaldes "Byernes By".

*Sanne Skovbo Illemann
Susanne Borgvardt Jensen
Britta Krarup Møller
Mette Kjølbj Olsen
2.b*

2.Y i Budapest

Forventningerne var høje, inden vi drog af sted til Budapest i Ungarn. Vi havde i længere tid arbejdet med landet i geografi og historie og vidste efterhånden en hel del om, hvad der ventede os. Stemningen var høj, da vi den 11. marts drog afsted fra Nykøbing i bus. Den 24 timer lange tur gik hurtigt med gamle Grand-

prix-sange (til stor irritation for drengene), kortspil og videofilm. Bussens personale var to unge "hyggeonkler", der stod på pinde for os - ja, de ville sågar varme mad til os midt om natten.

I Budapest, der er en smuk gammel by, bygget op omkring floden Donau, blev vi godt modtaget af vores private guide, Ena. Hun sørgede for, at vi altid var på rette vej, og at vi fik en spændende og lærerig tur. Ena havde arrangeret vores dagskema på en måde, så vi fik en række fælles oplevelser, men også en del fritid.

Af udflugter kan vi nævne besøg på et gymnasium, hvor vi overværede undervisningen. Vi var ude på et af de sidste statslandbrug, der havde tilhørende slagteri, som vi også så. Endvidere var vi på rundtur i den gamle bydel og var på puztaen, hvor vi spiste gammel traditionel ungarsk mad på en gård. Her fik vi også god hjemmebrygget vin.

Mange steder blev vi budt på deres nationaldrik Unicum, og vi besøgte bryggeriet, hvor de fremstiller drikken.

Den fritid, vi havde om dagen, blev blandt andet brugt til at gå i tyrkisk bad og til shopping. Alt i Ungarn er relativt billigt, så derfor kunne vi købe en masse ting, samt spise billigt ude.

Da vi om fredagen atter sad i bussen med en lang hjemtur foran os, var stemningen en anden, end da vi begyndte studieturen. Det skyldtes, at vi var trætte efter en god tur, der havde givet mange gode oplevelser.

Det, at man hele tiden er sammen med éns kammerater, giver en ny form for sammenhold i klassen, så på den måde har vi også glæde af studieturen i dag.

Thomas, Anne H., Kirstine og Irene 2.Y

Istanbul - kontrasternes by

»Studietur i gymnasiet. Ja, det er jo bare ferie. Denne kommentar har jeg desværre fået kastet i hovedet mange gange. På sin vis er det da sandt, at man holder ferie, men først efter at klokken har passeret 19.30. I perioden d. 7/10-14/10 var fire 3.g klasser samt otte lærere fra Morsø Gymnasium på studietur til Istanbul i Tyrkiet. Før vi drog afsted, havde lærere og elever i fællesskab udarbejdet et udførligt program for turen. Her bringes et kalejdoskopisk billede af de mange indtryk fra 3.y's tur.«

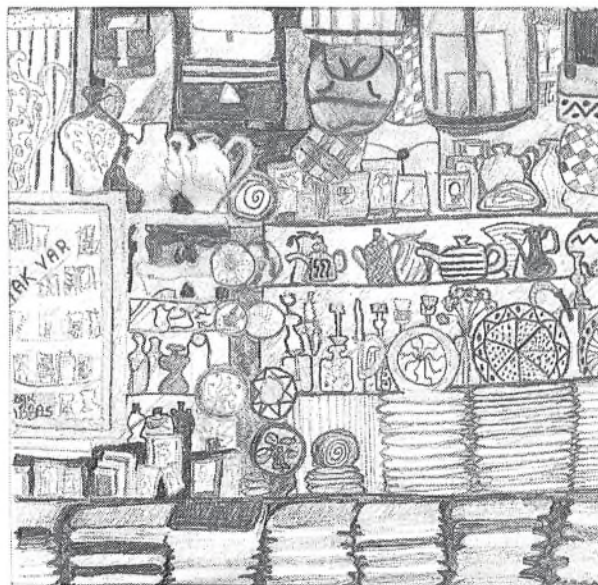
(Lisa).

»Vi suger indtrykkene til os. Vejkanten er fyldt med skrald, som udsender en stank af råddenskab. På modsatte side af gaden smider en gammel kone nogle gamle skræller ud af vinduet - der er ingen grund til at gå ned med dem. Sveden driver af os. Højt solskin. Ikke en vind rører sig i de snævre gader. Endelig. Det man troede ville fylde gadebilledet øjnes. To tildækkede kvinder helt i sort. Tørklædet, der når ned til livet, er hæftet sammen under næsen med en knappenål. Kun øjnene og næsen titter frem. Ens billede af de underdanige kvinder er ellers blevet udvisket, for kvinderne, vi har set indtil nu, går klædt som os selv. Tørklædet, som vi troede næsten alle ville bruge, bliver kun brugt af få. Se, der ligger en McDonald. Gadesælgerne og butikssælgerne giver aldrig op. Kom. Kom. Kom. Ligemeget, hvor man kommer frem, så står de der. Tigger og lokker med smigrende ord. Vi skal se deres varer. Man afslår og går videre. De giver ikke så let op, men prøver igen og igen. Resultatet

forbliver det samme. Allerede efter få meter oppe ad gaden oplever den første pige tyrkiske mænds syn på vestlige piger. Et nap i balden. Reaktionen er overraskelse - derefter vrede. Den skyldige er forlængst væk i mylderet. En ny pige nappes i balden. En derefter i brystet. Panikken og spørgsmålene spredes. Hvis jeg nu går arm i arm med en dreng, så sker der nok ikke noget. Hvorfor respekterer de os ikke? Hvad kan vi gøre for at forhindre dette?«

(Pernille).

»To tyrkere, vist nok et par, kommer slæbende med hver sin store sorte affaldssæk. Manden går forrest, han har travlt. Pigen taber sin sæk.

Den ægyptiske bazar, Benjamin, 3.y.

Hun kommer til at smile, men manden ser vredt på hende, indtil hun samler den op. De går videre. Sækkene ser tunge ud. Hvad mon de indeholder? Endnu to mænd med sorte affaldssække! Hvorfor er der så mange, der slæber rundt på sorte affaldssække?» (Eva).

»Associationerne fortsætter, og jeg kommer til at tænke på den aften, vi var i tekké. Et tekké er et ordenshus, hvor dervisherne holder til. Dervishordenen er en af islams mystiske ordner, som delvist er hemmelig. I ordenshuset er der en mester, en shayk, omgivet af sine disciple. Noget lig en høvding omgivet af sine indianere. Da vi ankom til tekkéet bad vores »kontaktdiscipel«, den schweiziske Chris, blandt dervisher kaldet Isa, os meget varmt og høfligt om at sætte os ind i et siderum til den stor sal: »Just be comfortable and relax« sagde han på et perfekt engelsk.

Ceremonien indledes med en lang, klagende lyd. Man bliver lidt chokeret, lige idet lyden bølger igennem rummet. Det er dervisherne i det andet lokale, der begynder at spille på fløjter, trommer og strygeinstrumenter. Musikken lyder som en blanding af noget indisk og noget arabisk og giver en mystisk fornemmelse af, at man ubevidst følger dens kryptiske svingninger. Nogle mænd begynder at danse rundt og rundt i et sidelokale. Det er lærlinge, der øver sig. »De udlærte dansende dervisher vil komme om lidt«, siger Isa. Efter en tid træder otte sortklædte mænd ind. Alle tilskuernes opmærksomhed rettes uvilkårligt mod dem. De er aftenens højdepunkt, som man har hørt så meget om og glædet sig til at opleve. De seks af dem bærer høje brune turbaner, én bærer en lys, og én bærer en sort og

lilla. Mændene bevæger sig langsomt og højtideligt hen mod det stakit, vi sidder bag, og her tager de deres seks sorte kapper af. De har lange hvide kjortler indenunder. De bliver alle på meget højtidelig vis velsignet af manden med sort og lilla turban og begynder herefter at snurre rundt om sig selv i en større cirkel, først med korslagte arme, som de langsomt strækker skråt ud fra kroppen, højre hånd med håndfladen op, venstre hånd med håndfladen ned. Da de alle seks er i gang med at snurre, stiller en af dem sig i midten og snurrer rundt om sig selv, mens de fem andre snurrer rundt om sig selv og samtidigt cirkler rundt om danseren i midten. Akkurat som planeterne, der roterer om solen - og som de blå cirkler i kuplen i Fatih-moskeen. Ved dansen opnår danserne en nærhed med Allah. De øvrige ordensmedlemmer opnår samtidigt nærhed med Allah ved at sidde og slå med hovedet i hak nedad mod højre, samtidig med at de stødvist siger »hu-hu« mere og mere intenst og højrrøstet. Både dansernes og de øvriges bevægelser er monotone, og dette gør, at de kan koncentrere sig om Allah i en nærmest ekstatiske forbindelse med ham.«

(Trine).

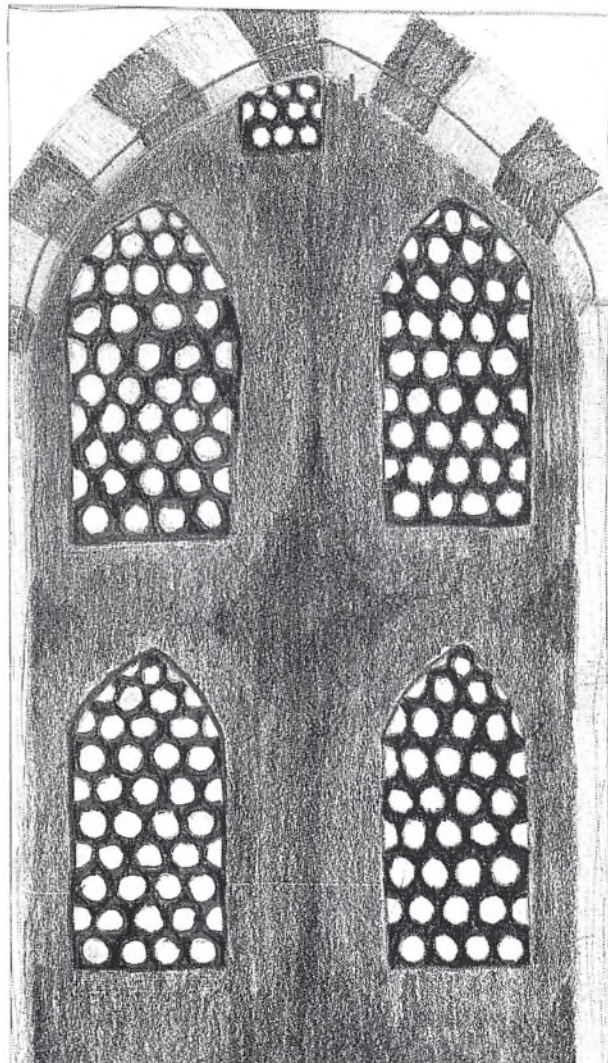
»Jeg sidder i øjeblikket i en lille moské i Istanbul. Det er formiddag og der er overhovedet ingen mennesker. Dette medfører, at der er meget stille, og man får derved lejlighed til at lægge mærke til moskéens indretning. Der er utroligt flot i en moské. Vægge og loft er fyldt med malerier, ja selv vinduerne, som der er mange af, er udsmykkede med små ruder i forskellige farver. Rundt omkring hænger små sorte trætavler, hvorpå der med guldskrift er skrevet sætninger fra Koranen, og gulvet er

dækket af flotte tæpper. Derfor skal skoene tages af, før man går ind i en moské. Selve moskéen er bygget af marmor og fyldt med søjler og buer, et utroligt flot syn. Pludselig lyder en høj råben, det lyder nærmest som sang. »Klangen« lyder ud over hele byen, og med et begynder det at vrimle ind med folk. Der er blevet kaldt til bøn. Når man kalder til bøn i Tyrkiet, sker det ved at en mand kalder til bøn i en mikrofon. Rundt omkring i byen står der nogle såkaldte minareter (høje tårne), hvorfra bønnen bliver råbt ud over byen i højtalerne. Folk samles nu i moskéen, hvor der pludseligt er kommet liv. Der lyder en rumlen og rumsteren, når de begynder deres bøn. Man kan næsten se det som et billede fra en landskamp, hvor der går en bølge hen over tribunen, da bøn i Tyrkiet foregår ved, at man først sætter sig på knæ, bøjer sig forover og siger »Allah er stor«, rejser sig op, sætter sig på knæ igen, og sådan fortsætter det. Når så mange folk udfører dette i næsten samme tempo, vendt mod Mekka, ja så minder det om en bølge. Først virker det nærmest lidt komisk, at de sidder der med enden i vejret, men til sidst bliver man næsten revet med; der er en utrolig »stemning«, man kommer næsten i trance ved at se på det. De bliver ved, en art fællesskab, alle gør det samme. Det fortsætter ca. 20 min, derefter fordufter de igen, en efter en, dog ikke så hurtigt, som de kom. Enkelte bliver længere, måske har de noget ekstra at fortælle Allah om«.

(Aggi).

»Jeg kommer til at tænke på den dag, hvor vi var ude i den gamle bydel, Üsküdar, for at tegne. Vi fandt et sted, hvor folkene var virkelig fattige. Vi var faktisk meget i tvivl, om de ville have, at vi tegnede deres fattigdom. Vi

gik lidt omkring for at falde ind i miljøet, så godt man nu kan, når man kommer i sit dyre tøj til en værdi af et-to tusinde kroner og med et kamera til cirka samme pris. Men vi besluttede os da til, at vi ville prøve at sætte os to og to sammen, så måtte vi se, hvordan de ville

Kristian Johansen, 3.y.

reagere. Reaktionen var forbavsende. De var så venlige, at det var helt overvældende. Jeg har aldrig mødt den grad af gæstfrihed før. De havde hjerter af guld trods stor fattigdom. Det var alt andet end det, vi havde regnet med. Jeg ved ikke helt, hvad vore forventninger var, men de var i hvert fald meget forskellige fra det, vi oplevede. Folkene var bare så søde. De syntes virkelig, det var spændende, at vi kom og tegnede deres bydel.«
(Eva).

»Med et undersøgende, professionelt blik udvælges omhyggeligt et andet tegneredskab, men faktisk er det mere eller mindre tilfældigt hvilket. Han nyder sin nye rolle og nærer på ingen måde mishag ved at spille den langt højere end han formår. Med hovedet lidt på skrå evalueres det langt fra færdige produkt, med udadtil behersket mine. Allerhelst havde han stolt vippet blokken nogle grader forover, så endnu flere handlende kunne betragte hans værk, men gør det ikke af frygt for, at det ikke skulle leve op til deres forventning. I stedet vender han med ukontrollerede bevægelser bagsiden af tegneblokken opad, da han bilder sig selv ind, at en jævnaldrende pige med mørk lød viser interesse for hans tegning.«
(Benjamin).

»En slæbende lyd nærmer sig, ikke langt fra hvor jeg sidder. Jeg har set krøblingen før, hans billede sidder fastprintet i mit hovede. Han har gamle stykker af bildæk på de knæ, han slæber afsted, en gammel laset jakke med tilhørende lasede bukser, en blå hat trukket ned over det fedtede hår. Som jeg sidder der på gaden, er jeg pludselig i øjenhøjde med ham. Jeg kigger ned i jorden og presser mig lidt hårdere op mod muren, som om det skulle

hjælpe noget. Slæbelydene stopper foran mig, og idet jeg kigger op, møder jeg hans modløse øjne. Det giver et stik i mig, mit hoved truer med at sprænges, og mundhulen tørlægges på et øjeblik. Da han rækker hånden ud, har jeg lyst til at give ham alt, hvad jeg har, men jeg ved, at der tyve meter længere henne sidder endnu en fortabt skæbne, der har lige så meget brug for pengene. Jeg giver ham 20.000 lira (ca. 4 kr.), og uden at fortrække en mine slæber han sig videre mod nye chokerede ansigter, hvis medlidenhed strækker sig til at slå blikket ned i jorden. Jeg kigger langt efter manden, øjne siger alt, måske er det derfor, man altid undgår folks blikke? De stærkeste overlever, ordene vender sig pludselig i mig. De står med flammeskift og oplyser billeder af tiggeren, den omgivende bazar, ja hele det tyrkiske samfund. Overalt i bazaren ses kontrasten mellem den vestlige og den tyrkiske kultur. Coca Cola og tyrkisk the, blinkende neonskilte og håndmalede træskilte, tørret kød og kød i store kølediske. Kontrasterne kæmper overalt en overlevelsens kamp, den stærkeste overlever. Vil det, som mange andre steder i verden, være den vestlige kultur der tager sit endelige livtag og trænger den oprindelige kultur ned i glemslens og minoritetens virkelighed? Hvilken historie skal brostenene, de gamle bygninger og forretningerne og menneskene fortælle den næste generation? Skal de fortælle historien om, hvordan Tyrkiet blev en del af det unuancerede vestlige verdensbillede? Eller skal de fortælle, hvordan den tyrkiske kultur sejrede over fremmede påvirkninger udefra og bestod som en del af det farverige og kontrastfyldte mesterværk, der hedder verdens kultursamfund?«

(Claus).

Udvekslingselever på Morsø Gymnasium

Tre oversøiske unge fulgte i dette skoleår undervisningen på Morsø Gymnasium, hvilket er "rekord".

Fra Invercargill, New Zealand, kom allerede først i 1994 Dale Marie Pfeifer, som havde fået sit ophold gennem Rotary. Dette var dog ikke hendes families første forbindelse med Norden: En søster havde tidligere været stipendiat i Norge.

Et dansk kursus i Thisted fandt Dale godt, men langsomt. Dog kom hun derved i kontakt med flygtninge fra bl.a. ex-Jugoslavien, hvilket hun fandt givtigt.

Dale fandt det danske gymnasium meget frit sammenlignet med hjemlandets. Dernede bar hun skoleuniform, medens en frisure som før hjemrejsen og smykker ikke var tilladt. I New Zealand kontrolleres eleverne betydeligt mere end her og nyder ikke vor valgfrihed. Niveauerne ligger nogenlunde på samme højde.

Dale, som måske nu er færdig med high school, idet hun har karakterer nok til at få sit afgangsbrev, mente at have lært meget om den danske ungdom. Udover mange minder hjembragte hun i december musik med Kashmir, DizziMizzLizzi, søpindsvin - og Gammel Dansk.

Fra Monterey (4 1/2 mill. indb.) flyttede Juan Manuel Cantu Cuevas til Durup. Gennem World Experience havde han, endnu en mexicaner og en finne fået opholdet i Danmark;

men nu i april ser det ud til, at hans danske dage er talte, idet hans visum udløber i maj: det mexicanske militær kalder.

Juan, der var i gang med sit andet år af ingeniørstudiet, havde ønsket et sabbatår og endte således i II z. Om hjemmearbejdet i det danske gymnasium siger han, at det er af nogenlunde samme omfang som derhjemme; men der hersker mere disciplin. Hesteskoopstillingen finder han god.

Lang tid tog det ham ikke at vænne sig til kartofler med sovs, rugbrød og lyslokkede piger. Også de rene danske huse og gader samt vor orden vil han savne - men ikke dansk popmusik. Danskerne kan dog være noget reserverede. Ved busstoppestederne står de, men taler ikke meget.

Blandt de store oplevelser under hans måneder her nævner han besøg i det betagende København og det smukke Praha.

Pigernes volley-hold fik i det nye skoleår en væver forstærkning, idet Miyuki Hirakakiuchi flyttede fra Daiwa-chô i Hiroshima til Glyngøre. 7 japanske piger havde gennem American Field Service fået et ophold i Danmark.

Også Miyuki sætter pris på dansk mad og endog dansk øl, som hun dog ikke kan sammenligne med det japanske: derovre er der ølforbud til det 20. år. Første overtrædelse giver 3 dages karantæne i gymnasiet, anden gang en uge og tredje gang en måned. Da 33% fravær ikke giver ret til oprykning, er dette en alvorlig sag.

I det hele taget er det japanske gymnasium barskere end det danske: Tre gange om året gives karakterer; men der er seks eksaminer, dog hver af mindre omfang end vor lange årlige.

Miyuki ville gerne være blevet et år eller to mere her, idet hun nu er kommet godt i gang med vort sprog; men hun har endnu syv måneder tilbage af gymnasietiden derhjemme, hvorefter hun vil prøve de hårde optagelseskrav til universitetet, hvor målet er en eksamen som sygeplejerske efter 4 år.

Sammen med II y havde hun en dejlig studierejse til Budapest, medens AFS gav et godt ophold i Løgumkloster.

Martin Horsted

平垣内 未来
平垣内 未来

Miyukis navn med to skrifttyper

Årsfest

Flot, Festlig og Forførende, disse ord beskriver årsfesten anno 1994. Festen blev igen i år en stor succes, som vi kan se tilbage på med megen glæde. God musik, dans, konkurrencer og forførende indslag fra dramaholdet var ingredienserne til den helt rigtige cocktail.

Middagen blev indtaget på mange festlige og fantasifulde måder; 1.x var på "rumrejse", 3.z var til den helt store sølvbryllupsfest, (de fik hen på aftenen tildelt prisen for flotteste borddækning). Hos 3.x var temaet "Okkult", og derfor fuldendte menuen, helstegt pattegris, billedet. Det var dog 2.b, der i flotteste Charlestonstil levede bedst op til årsfestens tema: En forførende årsfest. Derom var ingen tvivl: Piger med pandebånd og fjerpragt og drenge med slips og hatte.

Hele den forførende stemning blev hjulpet på vej af dramaholdet, som satte prikken over i'et med et meget flot og anderledes show i løbet af middagen. Dramaholdet var også at finde i den propfyldte jazzbar senere på aftenen. Her var stilen lidt mere "vovet", og bifoldet var stort.

Efter middagen og oprydningen flyttedes festen fra hallen til skolens øvrige gemakker. Her var der musik for enhver smag, rock-funk, salsa og jazz for det dansende folk.

Det er tredje år, der afholdes årsfest. En tradition er skabt. Vi kan nu se frem til næste årsfest (en fredag i november), hvor vi forhåbentligt igen kan samle mange forældre, lærere, nuværende og gamle elever til en festlig aften på Morsø Gymnasium.

Mette Arnsfelt Andersen

1.a.

Prytaneion

Prytaneion (i daglig tale Pryt) har igen i skoleåret 1994/95 haft en meget omtumlet tilværelse.

Som sædvanlig startede skoleåret med, at en bestyrelse blev valgt på mere eller mindre retfærdig vis. Ansøgninger om optagelse i årets prytbestyrelse var mange; men det viste sig hurtigt, at af de seks elever fra hver årgang var der ingen, som ville have formandsposten. Det gjorde, at bestyrelsen så sig nødsaget til at headhunte en udenfor stående. Da disse formalia var faldet på plads kunne prytbestyrelsens egentlige arbejde begynde.

For at følge op på tidligere års erfaringer på musikområdet blev det besluttet, at alle pryt-fester selvfølgelig skulle tilfredsstille et så bredt publikum som muligt, og at dette skulle gøres i form af tilstedeværelsen af både live-band og diskotek.

Som en yderligere videreførelse af tidligere års arbejde, blev der hurtigt sat gang i salget af prytkort og gæstekort. I forbindelse med denne store iver fra bestyrelsens side glemte vi dog en, skulle det vise sig, meget vigtig ting: Reklame.

Først en uge før årets første pryt skulle løbe af stabelen, blev den øvrige elevskare på Morsø Gymnasium for alvor gjort opmærksom på den store begivenhed, hvilket resulterede i en noget ringe besøgt fest. Det var derfor med let nedtrykt sind, at bestyrelsen så frem til årets øvrige fester.

Humøret fik dog et lille skub i den rigtige retning da bestyrelsen, ganske naturligt, blev indbudt til at videreføre samarbejdet med årsfestudvalget, hvilket dog ikke blev så problemfrit, som man kunne have håbet. Allerede ved det første møde blev der rejst tvivl om, hvor vidt prytbestyrelsen overhovedet skulle deltage i forberedelserne til årsfesten. Tvivlen skyldtes, at adskillige individer i årsfestudvalget mente, at pryts rolle ligeså godt kunne varetages af skolens øvrige elever. Efter skarpe forhandlinger blev det dog besluttet at fortsætte samarbejdet, hvilket da også skulle vise sig at være en god ide, da initiativerne fra skolens øvrige elever var meget få. Dette forhindrede dog ikke en særdeles vellykket fest. Da årsfesten var afsluttet begyndte bestyrelsen at se frem til, hvad der af mange betragtes som årets højdepunkt, Julepryt.

Til at starte med forløb forberedelserne uden problemer, men da bestyrelsen i forbindelse med årets første pryt havde været vidne til en dårligt besøgt fest, blev der taget initiativ til et rundspørge i alle 1. og 2. g. klasser, hvilket dog kun resulterede i en bekræftelse af pryts virke.

Imod al sædvane så det derfor ud, som om bestyrelsen kunne se frem til et problemfrit pryt; men ganske få dage før den store begivenhed besluttede den daværende formand for bestyrelsen at fratæde som medlem af bestyrelsen. Som foreningens lovsamling påby-

der, indkaldte foreningens næstformand derfor til møde, hvor valget af ny formand skulle finde sted. Som nævnt i starten forefandt der i bestyrelsen ingen individer, der så sig draget mod formandsposten, hvilket resulterede i den nødløsning, at formandsposten nu skulle varetages af to personer.

Grunden til formandens fratræden var bl.a. uoverensstemmelser i forbindelse med videreførelsen af sidste års succes, Fællesfest, hvor alle amtets gymnasier havde været samlet til en gigantisk fest. Det kan i denne forbindelse nævnes, at gymnasierne i Thisted og Viborg i år meldte fra, hvilket gjorde, at man desværre ikke fandt grundlag for en videreførelse af sidste års initiativ.

Til trods for de nævnte formandsproblemer forløb selve julefesten ganske fortrinligt.

Årets næste store begivenhed hed Handelskole/gymnasiefest; men da vi efterhånden havde taget ved lære af de tidligere festers problemer, var det med bange anelser, vi så frem til denne fest. Imod al forventning opstod der inden festen ingen problemer og omkring 600 mennesker havde en fortrinlig aften. Desværre besluttede et par endnu ikke identificerede elever at slæbe af sted med en 70 kg tung højttaler, der dog blev fundet efter en kort eftersøgning.

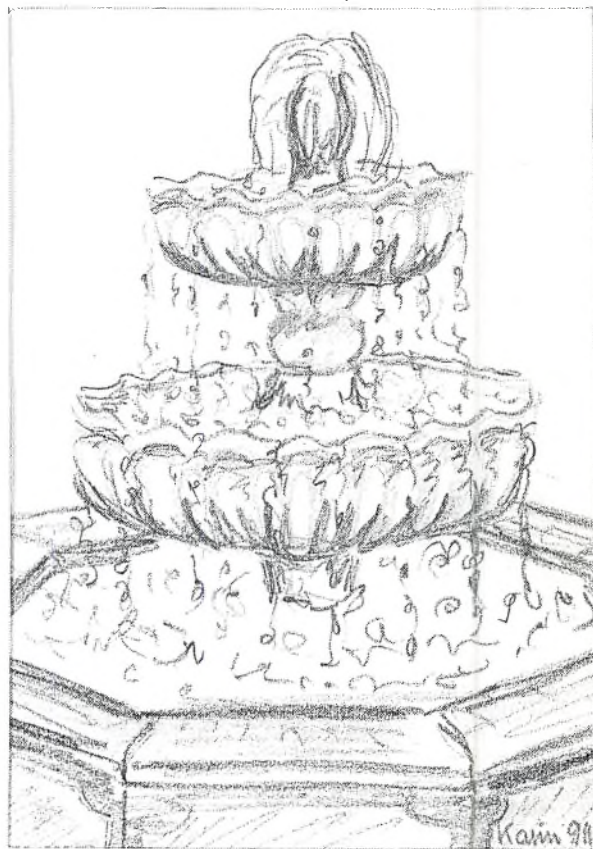
I skrivende stund er forberedelserne til årets karnevalspryt godt i gang, og af uransagelige årsager er der endnu ikke opstået komplikationer. Det er derfor med store forventninger vi ser frem til, hvad der de tidligere år har været et inferno af fest og farver.

Efter denne fremstilling af et noget problemfyldt år som medlem af prybestyrelsen, kan det måske undre mange, at der overhovedet findes elever, der gider tage del i dette

arbejde. Hertil kan kun siges, at når man først har oplevet en julefrokost i prytreji, samt de mange hyggelige stunder, der indfinder sig i forbindelse med bestyrelsens arbejde, er man tilbøjelig til at se på problemerne som en uundgåelig og mange gange charmerende del af bestyrelsens virke.

Til slut en tak til bestyrelsen for en til tider god indsats.

*Rasmus Møberg, 3.x.
formand, Prytaneion
Bo Jensen, 3.x.
formand, Prytaneion*

Karin T. Pedersen, 3.z.

Frivillig billedkunst

De elever, der ikke har faget billedkunst - og de, der ønsker mere end de skemalagte timer - kan et par gange om ugen benytte den "åbne dør" i billedkunstlokalet. En lærer står til rådighed som igangsætter og vejleder; men ellers er det helt op til eleverne, hvad der skal arbejdes med: Tegning, akvarel- eller acrylmaleri, skulptur i ler, sten, gips, fotografi, computergrafik, film osv. Måske handler det blot om gode ideer til layout og illustration af en rapport, dagen før den skal afleveres.

For Pryt er billedkunstlokalet værksted, når der skal laves plakater, bannere osv. En del elever fra mellemniveauholdet har fået ting gjort færdige i de rolige timer efter skoletid - timerne kan jo tit føles lidt for korte til store malerier og skulpturer, når læreren insisterer på at undervise.

Som noget nyt har der været et par aftener med croquistegning, hvor elever fra forskellige klasser har tegnet efter model.

Per Mikkelsen

Pernille Mølhede, 2.x.

Frisport

Ved siden af de skemalagte idrætstimer tilbyder skolen også idrætsaktiviteter efter skoletid - frisport.

I år har fodbold, basketball, volleyball og gymnastik været på frisportsprogrammet.

Der er tale om idrætstilbud for alle. Man deltager på tværs af klasser, køn og kunnen. Samvær er her et centralt begreb.

Men samtidig er frisporten også udgangspunkt for de skolehold, der stilles i de respektive idrætsgrene. Morsø Gymnasium deltager i turneringer, hvor de indledende kampe er mod nabogymnasierne. For basketballs og volleyballs vedkommende er der tale om landsdækkende turneringer.

En vigtig del af frisporten er den traditionsrige klasseseturnering i volleyball. Hver klasse stiller med 1-2 hold, og ikke mindst er lærerne også repræsenteret.

Asger N. Kristiansen

3.a

Øverste række fra venstre:

Johanna Thorning
Karina Mikkelsen
Jeanette Aggerholm
Gitte Have Jepsen
Louise Skov
Hanne Havbo
Anette Mourisen

Miderste række fra venstre:

Susanne Lynggaard Poulsen
Joan Dahl Hedegaard
Rikke Nielsen
Susan Hellegaard
Linda Primdahl Jensen
Nanna Dam
Heidi Madsen
Anne Margrethe Petersen

Nederste række fra venstre

Lene Vinther Iversen
Marian Pedersen
Trine Lind Jensen
Vibeke Brix Jensen
Sabine Mosbech Jensen
Vibeke Fnborg Olsen
Tatiana Sørensen

Liggende foran

Lene Bruun Kristensen

3.b

Øverste række fra venstre:

Anders Vald Nielsen
Malene Kjeldahl Madsen
Eva Dalsgaard Asmussen
Oda-Katrine Christensen
Henriette Amalie Hansen
Jesper Riis Larsen
Peter Høyer Toft

Miderste række fra venstre:

Lone Kjelstrup Christensen
Christina Lemvig Petersen
Jane Pedersen
Katrine Anker-Møller
Tina Nørgård Jensen
Pia Odgård

Nederste række fra venstre:

Allan Mikkelsen
Charlotte Aakmann Have
Ann Schnefeldt Sørensen
Heidi Overgård Mikkelsen
Trine Appel Sprogøe
Trine Agerholm
Line Haugstrup Mikkelsen
Tina Schlømer Thøgersen

3.x

Øverste række fra venstre:

Rasmus Andersen
Arne Christensen
Anders Jørgensen
Søren Toft

Mikkel Højbjerg
Bjarke Nissum
Joen Østergaard
Bo Henrik Jensen

Miderste række fra venstre:

Lene Nørgaard

Anette Seerup

Esther Søndergaard

Peter Kybelund

Thorbjørn Kristensen

Trine Kortbæk

Tina Mark

Tanja Christensen

Thea Knudsen

Nederste række fra venstre:

Ole Runge Madsen

Thomas Dahlgaard

Rasmus Møberg

Lene Kortbæk

Gitte Åberg

Gitte Skovsted

Pia Bodilsen

Pernille Mølhede

Brian Schmidt Jensen

Mangler

Mikkel Christensen

Allan K. Andersen

3.y

Øverste række fra venstre:

Jesper Back

Morten Hermann

Lars Thybo Kudsk

Marie Andersen

Aggi Larsen

Anders Mortensen

Hans Kristian Dahlgaard

Kristian Johansen

Karsten Riis

Claus Houmøller

Miderste række fra venstre:

Torben Wittrup Andersen

Benjamin Riisgaard

Allan Jørgensen

Laura Østlund

Pernille Kaastrup

Jane Laustsen

Stine Isaksen Larsen

Nederste række fra venstre:

Christel Gabs Kobæk

Eva Hansen

Sofie Christensen

Dorthe Fredenksen

Lone Overbeck Petersen

Maria Graugaard Gudiksen

Lisa Blaabjerg Blach Christensen

Mangler

Trine Lund Andersen

Morten Thor Larsen

Mai-Britt Schmidt

3.z

Øverste række fra venstre:
Jesper Lundegaard Asferg
Jes Bloch
Peter Glinborg Poulsen
Lasse Østergaard
Carsten Schøtt Pedersen
Claus Peter Jacobsen
Jens Frøslev
Anders Melchiorsen
Jakob Lundegaard Asferg
Miderste række fra venstre:
Malene Poulsen
Vibe Ballegaard
Claus Støvring
Steffen Isaksen Larsen
Helene Jespersen
Karin Kærgaard Pedersen
Jakob Svejgaard
Nederste række fra venstre:
Linda Mikkelsen
Kirsti Trinderup Pedersen
Mirja Soon Højberg Olesen
Kirsten Shin Nielsen
Bente Bukhave Jakobsen
Marie Louise Aarestrup
Margit Skovgård Goussarov
På gulvet fra venstre:
Martin Faurholdt Rønnow
Laura Molbæk-Steensig
Søren Peter Winther Topp

Ferieplan 1995-96

Skolestart	tirsdag den 8. august 1995
Efterårsferie	lørdag den 14. oktober - søndag den 22. oktober
Juleferie	fredag den 22. december - søndag den 7. januar
Vinterferie	lørdag den 10. februar - søndag den 18. februar
Påskeferie	lørdag den 30. marts - mandag den 8. april
Store Bededag	fredag den 3. maj
Kristi Himmelfart	torsdag den 16. maj
Pinseferie	lørdag den 25. maj - mandag den 27. maj
Sommerferie	lørdag den 22. juni - ?

Alle dage er inklusive.